

Giới thiệu Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?

Một siêu phẩm ngôn tình sắc của tác giả Diệp Phi Dạ với tựa đề Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao? vừa được ra mắt trên trang đọc truyện online nhanh nhất hiện nay. "Vương gia, chúng ta cứ coi chuyện đêm qua như một cơn ác mộng xuyên không đi! Xem như ta bị chó cắn một cái, mà ngài cũng thừa cơ được lợi!"... Nàng không cần hẳn chịu trách nhiệm! Mặc quần áo vào, phủi mông một cái, nàng kiêu ngạo mà rời đi trước ánh mắt bí hiểm của hắn ~Mời bạn thưởng thức truyện hot vô cùng hấp dẫn này nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Ta Có Nói Là Muốn Lấy Mạng Người Sao? (1)

Đêm, mát lạnh như nước.

Ánh trăng nhàn nhạt chiếu vào lầu các Tô vương phủ của Hằng quốc.

"Vương gia... .. Vương gia, van cầu ngài... .."

Phía trên giường, một nữ nhân đang thở hổn hển, tựa như không còn sức lực, nhưng lại cứ cho rằng nam nhân kia sẽ xích lại gần. Nàng ta cố ý dán sát người hắn, thu hẹp khoảng cách giữa họ.

Khóe môi nam nhân lộ ra nét cười quỷ dị, định cuối người xuống để "đi" vào nữ nhân.

Thế nhưng, ánh mắt hắn đột nhiên trở nên lạnh lẽo, cả người nhanh chóng rời khỏi nữ nhân kia.

Bầu không khí bỗng chốc trầm xuống, lạnh đến tận cùng.

Nam nhân với thân thể trần trụi, hắn gần từng tiếng, đôi môi mỏng như một đóa phù một lớp băng, thản nhiên nói.

"Đây... là... cái gì... hả?!!!"

Vốn dĩ đang bị đối phương kích tỉnh, nữ nhân đột nhiên hoàn hồn từ trong cơn mê say.

Ánh mắt nàng ta run run, từ từ nhìn đến ánh mắt của nam nhân -----

Thân thể trắng nõn thuần khiết, không hề nhiễm một hạt bụi, bên trên chỉ dính một cánh hoa rất nhỏ, kích cỡ bằng hạt vừng.

Nữ nhân ngẩng đầu. Trông thấy ánh mắt sắc bén của nam nhân, nàng ta không khỏi rung mình một cái, trả lời với vẻ dè dặt cẩn trọng.

"Hồi... .. Vương gia... .. Vương gia... .. . Cái này... Đây là... cánh hoa bị dính vào khi nô tỳ tắm rửa."

"Cánh hoa?"

Nam nhân cười lạnh, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh toát như muốn giết người.

Vung tay lên, hắn đẩy nữ nhân cho rớt xuống giường, giờ giọng khinh thường, "Ghe tởm!"

Nữ nhân bị ngã trên mặt đất, cả người run rẩy.

Khắp thiên hạ này, vẫn vô bá quan trong triều, phi thiếp trong vương phủ, ai mà không biết Tô Vương gia Tô Cẩm Lí mắc bệnh sạch sẽ.

Nữ nhân được Tô Cẩm Lí thị tắm phải tắm rửa hết cả một buổi trưa.

Phải sạch sẽ đến mức không tỳ vết mới được trèo lên giường của Tô Cẩm Lí.

Mặc dù điều kiện hà khắc như vậy, nhưng vẫn có vô số nữ nhân khát khao chiếm được lòng của hắn.

"Vương gia, nô tỳ biết sai rồi, Vương gia tha cho nô tỳ đi!"

Lúc này, cả người nữ nhân kia lắc lư trong gió, tựa như một cây đèn cầy sắp tắt.

Chương 2: Ta Có Nói Là Muốn Lấy Mạng Người Sao? (2)

Từ trước tới nay, chỉ cần Vương gia đi đến chỗ nào, nếu người ở chỗ đó có một chút dơ bẩn đều phải trả cái giá thật lớn!

Tô Cẩm Lí hừ lạnh, ánh mắt vừa khinh thường vừa phiền chán, thậm chí còn rất giận dữ.

"Từ hôm nay trở đi, người không được xuất hiện trước mặt bốn vương, bởi vì người không còn là nữ nhân của bốn vương nữa!"

Nữ nhân vội vàng gạt đầu, nàng ta nhất định sẽ ghi nhớ thật kỹ.

Tuy rằng nàng ta rất để ý tới nam nhân này, nhưng dưới tình huống hiện tại, tính mạng của nàng ta đang cận kề nguy hiểm.

"Ngay bây giờ, người lập tức tới Hình bộ cho ta, lột sạch bộ da đã làm bẩn mắt bốn vương, sau đó thì cút khỏi vương phủ!"

Nam nhân vung tay lên, một chiếc áo choàng màu tuyết trắng đã khoác lên người hắn.

Tô Cẩm Lí liếc qua nữ nhân đang quỳ trên mặt đất, sau đó bước ra ngoài.

"A - -" Nữ nhân kinh sợ tột độ, vừa quỳ vừa đập đầu thật mạnh, "Vương gia, xin tha mạng, xin tha mạng..."

"Chỉ là lột một lớp da, ta đâu có muốn lấy mạng người?"

Tiếng cười nhạo của Tô Cẩm Lí vang lên!

Tha mạng... . .

Hắn rất ghét hai chữ đó, hắn có nói là muốn lấy mạng nàng ta sao?

Nhéch môi, châm chọc.

Hắn ung dung bước ra ngoài cửa, không hề lưu tình một chút nào.

Ngay sau đó, tiếng khóc tê tâm liệt phế của nữ nhân vang lên. Nàng ta bị lôi đi, cùng lúc đó, có người bước vào phòng để dọn dẹp.

Khăn trải giường, chăn mền, gối đầu và tất cả những thứ thuộc về nữ nhân kia đều được dọn sạch, cả gian phòng sáng hẳn lên.

Tô Cẩm Lí ngồi trên chiếc giường sạch sẽ, nhìn Tổng quản của vương phủ đang khom lưng ở ngay bên cạnh mình, hắn điềm nhiên hỏi một câu.

"Lão Vương phi tìm bao nhiêu nữ nhân cho bốn vương?"

"Thưa Vương gia, là bảy."

"Thế à?" Tô Cẩm Lí nhú mày, trầm tư một lát, sau đó nói tiếp, "Bây giờ còn lại mấy người?"

"Thưa Vương gia, không còn một ai cả."

Tổng quản chẳng dám nhìn thẳng vào vị chủ tử có tính tình khó đoán, trời sinh ưa thích sạch sẽ này.

Thậm chí, Vương gia chưa bao giờ trêu hoa ghẹo nguyệt.

Nguyên nhân chỉ có một, nữ nhân ở bên ngoài rất bẩn!

Chương 3: Quyền Khảo Sát Xuyên Không (1)

Thế nhưng, lão Vương phi là mẹ ruột của Vương gia, sợ con trai mình không lấy được thê tử, do đó mới liều mạng mà đưa tới chỗ hắn.

Vậy mà từng nữ nhân một, chỉ vì vài khuyết điểm mà bị Vương gia nhân tâm vứt bỏ!

"Một người cũng không còn há?" Tô Cẩm Lí nở nụ cười nhạt, ánh mắt khê dờ, giọng nói vẫn bình thản như trước.

Vui buồn không lộ ra mặt.

"Nếu đã như vậy, chỉ sợ lão Vương phi vẫn không chịu buông tha."

Vương gia trầm tư một lát, dường như nghĩ tới cái gì đó, hắn liền nói, "Tới Diệp Thành đi, hiện giờ nơi đó trăm hoa đua nở, thừa dịp này ta trốn cho xong, cứ nói tâm trạng bốn vương không tốt, ra ngoài giải sầu."

~~~~~
Thượng Hải.

Trong ngôi biệt thự xa hoa của nhà họ Dương, mùi hương thanh mát từ khu vườn chậm chậm lan tỏa.

Phòng khách to lớn được trang hoàng rực rỡ, lộng lẫy vô cùng, khắp nơi đều có những bức tranh sơn dầu vô giá và đồ sứ quý báu. Hai hàng người hầu đứng lặng yên. Đàn ông mặc Âu phục màu đen, phụ nữ mặc đồng phục váy đen. Tất cả bọn họ đều nín thở, cúi đầu, chào đón cô chủ đang từ trên lầu đi xuống - Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên mặc Âu phục màu trắng, dáng người thon thả, khuôn mặt xinh đẹp nở nụ cười nhạt. Cô bước từng bước một để xuống lầu.

Người hầu ở dưới nhà đồng loạt căng thẳng.

Dương Xuyên Xuyên lạnh lùng lướt qua hàng người hầu, bước đến bàn ăn cơm, nhìn khắp cả bàn đầy món ngon rồi hỏi, "Ông chủ và bà chủ đâu?"

Trong nháy mắt, toàn bộ người hầu đều cúi thấp đầu.

Không ai dám thở mạnh, tim đập dồn dập vì căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Quyền Khảo Sát Xuyên Không (2)

Người nào cũng biết cô chủ nhà họ Dương là viên ngọc quý, mong cầu trăm ngàn vạn lần mới có được, vừa cao ngạo vừa xinh đẹp, tựa như vàng thái dương sáng lóa.

Người nào cũng biết vợ chồng ông bà chủ đã đồng ý với Dương Xuyên Xuyên rằng sẽ trở về thật nhanh để đón sinh nhật cùng con gái.

Nhưng mà bọn họ cũng biết... ông bà chủ nuốt lời rồi.

"Quản gia, tôi đang hỏi cô! Câm hết rồi há?!"

Giọng nói của Dương Xuyên Xuyên rất dễ nghe mà lại dịu dàng, nghe qua không hề thấy cô đang tức giận.

Thế nhưng, đám người hầu đã quá quen thuộc. Cô chủ của bọn họ dịu dàng thật đấy, thực tế là đang rất tức giận.

Quản gia hít sâu một hơi, run rẩy bước tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên, lén nhìn trộm một cái. Cô chủ đúng là đáng ghen tỵ, đàn ông nào cũng muốn theo đuổi.

"Ông chủ và bà chủ... hôm nay không về kịp..."

Lời còn chưa dứt, quản gia chợt lạnh người khi nhìn thấy ánh mắt của Dương Xuyên Xuyên, lập tức nói thêm

"Có điều... ông chủ và bà chủ có gửi quà sinh nhật, cô chủ có muốn xem không?"

"Vô nghĩa!"

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt với quản gia. Cô ngồi trên chiếc ghế sofa phủ lông mềm, tư thế thanh nhã, vươn tay trái ra với vẻ lười biếng.

Quản gia vội vàng mở hộp quà ra, đưa cho cô chủ.

Dương Xuyên Xuyên nhũn mày, chỉ có một xấp giấy. Lòng hiếu kỳ của cô chợt nảy sinh.

Cô cầm lấy xấp giấy, đọc từng hàng chữ một.

Quyển khảo sát xuyên không.

1. Họ và tên, giới tính, tuổi, quan điểm chính trị, trình độ văn hóa.
2. Hãy chọn thể loại xuyên không: [Xuyên hồn] hay [Xuyên thân thể].
3. Hướng xuyên không: [Trương lai] hay [Cổ đại].
4. Thân phận khi xuyên không, yêu cầu về tướng mạo, bối cảnh cuộc sống.
5. Tình trạng hôn nhân khi xuyên không: [Đã kết hôn] [Chưa cưới] [Ly hôn]
6. Giới tính của người phối ngẫu sau khi xuyên không: [Nam] [Nữ] [Trung tính] [Vô tính] (Ghi chú: Trung tính là nam hay nữ đều xoi, vô tính: ví dụ như thái giám)
7. Triều đại xuyên không: [Tần] [Hán] [Đường] [Thanh] ... [Cái khác]

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Quyển Khảo Sát Xuyên Không (3)

Dương Xuyên Xuyên hí mắt. Cô vốn tức giận vì ba mẹ nuốt lời, nhưng bây giờ chợt cảm thấy hứng thú.

Cô rất thích mấy vở diễn xuyên không... Chỉ cần là sách liên quan đến xuyên không, cô đều xem hoài không chán, đọc mãi chẳng phiền.

Dương Xuyên Xuyên đưa tay lên, chỉ nói một chữ "Bút".

Vừa dứt lời, người hầu lập tức dùng tốc độ nhanh như gió để đưa cho cô.

Hàng chữ lưu loát, đẹp dễ nhanh chóng được viết lên giấy.

Dương Xuyên Xuyên, 21 tuổi, công dân bình thường, học vị Tiến sĩ trường Harvard.

Vừa viết, cô vừa vừa khinh thường quyển sách này...

Rốt cuộc là chuyện gì đây? Xuyên không mà cũng phải khảo sát văn bằng à?

Thể loại xuyên không...

Xuyên hồn hay xuyên thân thể?

Nhìn đến đây, Dương Xuyên Xuyên chợt nhíu nhẹ khóe môi, dùng sự tự tin của bản thân để ung dung viết "Xuyên thân thể".

Cô là người con gái xinh đẹp điển hình, lúc đi trên đường, mọi ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào cô. Nếu cô xuất hiện, cho dù là người qua đường cũng không dám làm nhân vật chính. Nói tóm lại, trên thế giới này, cô là người đẹp đến mức lóa mắt!

Do đó, cô muốn để bản thân mình hưởng thụ một chút niềm vui sướng khi xuyên không!

Hướng xuyên không, chẳng cần nghĩ nhiều, cứ viết cổ đại là được.

Thân phận khi xuyên không...

Hoàng hậu? Không được, quá mức ghê tởm! Cô không chịu nổi cảm giác phải chia sẻ người đàn ông của mình cùng những người phụ nữ khác!

Huống hồ, đàn ông có cái gì tốt để thưởng thức? Từ trước tới nay, chỉ có đàn ông để ý đến cô, bản thân cô chưa từng để ý một người nào!

Công chúa? Không được... Phải chịu sự bức bách từ hoàng tộc, hơn nữa còn phải gả đi để hòa thân!

Nên chọn cái gì đây?

Tiểu thư nhà giàu?

Đúng, chính là tiểu thư nhà giàu, giống hệt như cô bây giờ vậy, cái gì cũng có, hoàn hảo tuyệt đối!

Yêu cầu về tướng mạo...

Còn phải nói sao? Dĩ nhiên là tướng mạo của cô rồi, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn...

Yêu cầu về thân phận...

Com bung nước rút, y phục tới tay, đàn ông có sự nghiệp, phụ nữ tự an bài. Tóm lại chính là, muốn gì có đó!

Tình trạng hôn nhân sau xuyên không, cái này dĩ nhiên là... chưa cưới!

Chồng phải do tự mình tuyển chọn, tự mình định ra!

Kiên quyết đá kích việc ép duyên, tuyệt đối không để xảy ra việc bị chồng ruồng bỏ!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Sao Nàng Giống Như Không Gả Ra Ngoài Được Vậy? (1)

Giới tính của người phối ngẫu sau khi xuyên không... Nam... Dương Xuyên Xuyên sợ đến mức run người, má ơi, có cả vô tính nữa hả? Vừa chân thật vừa đáng sợ!

Triều đại xuyên không, dĩ nhiên là một triều đại khác...

Dương Xuyên Xuyên vừa nghĩ vừa viết.

Trong giây lát, cô chợt cảm thấy cả người mình nhẹ hẫng đi, giống như cô đang trôi dạt ở giữa không trung vậy...

Sấm sét giữa trời quang!

"Cái gì? Người nói cái gì? Người vừa nói gì? Ai tìm trượng phu cho ta?"

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên ngồi dậy, xốc mền lên, nhìn chằm chằm bản thân mình, nàng không có mặc quần áo sao?

Nhìn ra xung quanh, trời ạ, toàn bộ là khung cảnh cổ đại!

Đây là tình huống gì vậy?

Chỉ vì nhận món quà là quyền khảo sát xuyên không do ba mẹ gửi về, nàng cao hứng mà điền vào, nào ngờ vừa tỉnh lại... nàng đã xuyên không rồi sao?

Trở thành vị tiểu thư trong căn nhà này.

Tiểu thư thì tiểu thư thôi đi, còn là một tiểu thư đang tuyển chọn trượng phu...

Dương Xuyên Xuyên nắm cổ áo của nữ tử nhỏ bé đang đứng bên cạnh mình, la lên, "Người nói lại cho ta nghe một lần nữa! Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?"

Tiểu nha hoàn sợ tới mức rụt cổ, chỉ tay về một hướng, vừa chỉ vừa sợ tiểu thư, nhỏ giọng nói, "Tiểu thư bớt giận, là lão gia..."

"Mười nam nhân ở chỗ đó là do lão gia khổ công tìm đến để cưới tiểu thư, chỉ cần ai trong bọn họ đánh thắng những người còn lại, hôm nay buộc phải động phòng cùng tiểu thư!"

Người nào đó buộc phải cưới nàng sao?

Dương Xuyên Xuyên nhủ mảy, ánh mắt không khỏi tức giận. Nàng liếc qua tấm gương ở đằng kia, dáng vẻ vẫn hoàn hảo như trước, dung mạo tuyệt thế, đẹp đến không ai bì kịp.

Nhưng mà... sao nàng giống như không gả được ra ngoài vậy? Buộc phải dùng tới hai chữ ép cưới?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Sao Nàng Giống Như Không Gả Ra Ngoài Được Vậy? (2)

Nàng là Dương Xuyên Xuyên, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Thật buồn cười, một nam nhân đáng giá đến thế sao?

"Động phòng? Ta phải động phòng với một người trong số họ?" Dương Xuyên Xuyên hít sâu một hơi vì tức giận, dựa theo ngón tay đang chỉ của tiểu nha hoàn mà nhìn qua.

Phía bên đó có mười nam nhân đang đứng. Nơi đó đứng thập nam nhân, lẫn lộn, cầu xé, dây dưa lẫn nhau, thậm chí còn cất tiếng chửi mắng.

"Đại tiểu thư Dương gia là của ta! Ai cũng không được cướp!"

"Đại tiểu thư Dương gia là của ta! Của ta!"

"Dựa vào đức hạnh của người mà cũng đòi xứng với Đại tiểu thư Dương gia hả?!"

"Dương lão gia nói, nếu ai thắng cuộc sẽ lập tức động phòng cùng tiểu thư, cho đến khi tiểu thư có con thì..."

"Cho nên... không cần nhiều lời thêm nữa! Chúng ta cứ dùng sức mạnh mà xem ai mới là kẻ thắng cuộc!"

Tiếp theo đó là một trận đánh mãnh liệt, bụi đất bay tán loạn, bịch bịch bộp bộp, hỗn loạn vô cùng.

"Ai đánh thắng sẽ ngủ với ta?!"

Dương Xuyên Xuyên vừa cắn răng vừa nói với tiểu nha hoàn, thế nhưng, trong lòng nàng vẫn hiểu rõ bản thân mình mang họ Dương...

Cũng không biết phải kêu cái gì bây nữa!

"Dạ." Tiểu nha hoàn gật đầu liên tục giống như giả vờ, sau đó nói, "Lão gia nói như vậy."

Khóe miệng Dương Xuyên Xuyên hơi run run, nàng nhìn đám người đang đánh ngoài kia, vẻ ngoài từng tên rất khác biệt...

Tại sao người ta xuyên không, chẳng phải vương tôn quý tộc cũng là thế gia danh môn, mà bản thân nàng lại lâm vào tình trạng này?

Huống hồ, nàng vẫn là người của thế kỷ hai mươi mốt, là người được hâm mộ nhất trong giới phụ nữ, không đời nào lâm vào cảnh không có người dám cưới.

"Tại sao không hỏi ý của ta?" Nàng không phải Đại tiểu thư của Dương gia, nàng là Dương Xuyên Xuyên xuyên không tới! Hôn sự của nàng phải do nàng làm chủ!

"Lão gia nói, nếu hôm nay tiểu thư không chịu động phòng cùng một người trong số họ, lão gia sẽ buộc phải tiến hành kế hoạch kia!"

"Kế hoạch? Còn có kế hoạch nữa à? Kế hoạch gì?"

"Chính là... buộc tiểu thư xuống xuân được, sau đó đưa tiểu thư lên giường để động phòng hoa chúc với cô gia* để khiến gạo nấu thành cơm, kế tiếp sẽ sinh ra người nối nghiệp cho Dương gia..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Sao Nàng Giống Như Không Gả Ra Ngoài Được Vậy? (3)

"Cái gì!!!! Từ lâu ta đã mơ mình được xuyên không, và khi ta xuyên qua lại trở thành như thế này? Còn bị buộc phải thành thân, có phụ thân nhà nào mà lại nhẫn tâm đến thế không, ép buộc con gái mình như vậy? Chẳng lẽ ông ấy không biết sao? Hôn nhân chính là nắm mồ chôn đối với nữ nhân!!!!... Rốt cuộc đây là đạo lý gì vậy hả?!!!"

Dương Xuyên Xuyên cắn chặt răng, gần từng tiếng một.

Tiểu nha hoàn kia cũng đồng tình, nàng ta nhìn qua chủ tử, an ủi, "Không sao đâu, tiểu thư. Nữ nhân đều phải thành thân... Dù sao có người chịu cưới tiểu thư là tốt rồi!"

Nín nha...

Cái gì mà có người chịu cưới tiểu thư là tốt rồi hả?

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt hung dữ với tiểu nha hoàn. Nàng lên giường nằm, nhìn thẳng lên xà nhà, trong lòng vô cùng buồn bã.

Cha mẹ nàng có thật sự yêu thương nàng không?

Vì sao lại tặng quyền sách xuyên không ấy cho nàng?

Nhận được quà, vì sao nàng muốn điền vào?

Vì sao lại điền vào quyền sách xuyên không ấy?

Trong giây lát, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy hối hận không thôi.

"Những người đó đều được lão gia khổ công tìm kiếm để tiểu thư lựa chọn. Tiểu thư, người yên tâm, bọn họ nhất định sẽ trung thành và tận tâm với người, bởi vì trước mặt lão gia, bọn họ đã lập lời thề..."

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe tiểu nha hoàn an ủi vừa ôm ấp một niềm hy vọng vừa trĩu nặng từ tận đáy lòng, khổ công tìm được sao... Nếu như bọn họ thật sự là nam nhân tốt, nàng sẽ cố gắng chấp nhận.

Vì thế, nàng mở miệng hỏi, "Bọn là người thế nào?"

"Một số người thì ăn xin ở phố Tây, một số người thì nhặt rơm củi ở phố Đông, ngoài ra còn có một số người bán dầu mè..."

"Loại người đó mà cũng xứng với bốn tiểu thư sao?"

Dương Xuyên Xuyên vốn định bình tĩnh tiếp nhận, vừa nghe đến đó, nàng lập tức nhảy dựng lên.

Nàng thừa nhận, bây giờ nàng rất hận vị lão gia mà tiểu nha hoàn kia vừa nhắc tới, thậm chí còn muốn nghiền ông ta thành tro bụi, tuyệt đối không thể bỏ qua!

"Tiểu thư, người đừng nóng giận..."

"Nóng giận? Ta nóng giận không nổi nữa rồi! Ta... Ta..." Dương Xuyên Xuyên nhìn quanh nhìn quất.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Sao Nàng Giống Như Không Gả Ra Ngoài Được Vậy? (4)

"Nóng giận? Ta không nóng giận nổi nữa rồi! Ta... Ta..." Dương Xuyên Xuyên nhìn quanh nhìn quất, sau đó buộc chặt y phục trên người rồi ném khăn trải giường cho nó vất qua xà nhà, "Mau gọi lão gia đến cho ta... Bảo ông ấy đuổi đám người đó đi! Bằng không, ngày hôm nay, ta sẽ chết cho các người xem!"

Một khóc, hai âm ỉ, ba thất cổ!

Nàng đã dùng chiêu này với cha mẹ mình rất nhiều lần!

"Các người đừng kéo ta... Muốn ta gả cho người như vậy, không bằng để ta chết còn tốt hơn... Dù sao thì ta cũng chẳng muốn sống nữa, ta không thể bị khi dễ như vậy...!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nói vừa bước xuống giường, cột một đầu chiếc khăn đang vất qua xà nhà.

Nhưng mà thật kỳ lạ, bọn nha hoàn này cứ làm như không thấy, để mặc nàng muốn thắt khăn thì thắt.

Dương Xuyên Xuyên thấy vậy thì giậm chân dữ dội. Nàng trừng mắt với bọn nha hoàn, nghiến răng thật chặt.

Tại sao không có ai đồng tình với nàng, họ không thấy nàng đang thắt khăn hay sao? Tại sao lại để mặc nàng?

"Các người không thấy ta sẽ thất cổ sao? Còn không mau đi tìm lão gia?" Dương Xuyên Xuyên rớt cuộc nhìn không được mà hỏi một câu.

"Tiểu thư, lão gia đã dặn dò, nếu tiểu thư còn dùng đến chiêu thất cổ này thì cứ để mặc tiểu thư thắt, tiểu thư mà treo cổ thật thì lão gia sẽ bót lo đó!"

Cái gì?!

Dương Xuyên Xuyên nghe vậy thì run hết cả người! Bàn tay nắm chặt chiếc khăn đang thắt chợt trở nên trắng bệch. Ngọn lửa không tên bốc lên từ tận đáy lòng, dần dần lan tới đỉnh đầu!

Đầu óc nàng nhất thời nóng lên. Dương Xuyên Xuyên bất chấp tất cả, đưa đầu vào vòng khăn thắt, cả người cứ thế mà xuôi thẳng xuống.

Nàng cảm thấy việc hít thở ngày một khó khăn, trong lòng vô cùng hối hận...

☆☆

Lúc nàng tỉnh lại, căn cổ vẫn còn rất đau, cho dù chỉ thở nhẹ một hơi cũng cảm thấy cổ họng mình giống như bị xé rách.

Dương Xuyên Xuyên nhìn không được mà mở miệng nói một tiếng, giọng khó nghe muốn chết. Nàng nhú mày, thân thể giật giật rất khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Sao Nàng Giống Như Không Gả Ra Ngoài Được Vậy? (5)

Không đợi nàng mở miệng nói chuyện, tiếng gào khóc đã vang lên.

"Xuyên Xuyên! Con gái ngoan của ta, con gái tốt của ta..."

"Con dọa phụ thân sợ đến chết...!!!"

"Con có biết không, trên thế gian này, phụ thân thương nhất chính là con, bảo bối của ta..."

"Nếu con thật sự gặp chuyện không hay thì ta biết phải nói thế nào đây... Ta luôn mong con sẽ sinh ra người nối dõi tông đường cho Dương gia chúng ta..."

"Xuyên Xuyên của ta ơi...!!!"

Đôi mắt của Dương Xuyên Xuyên liên tục đảo quanh, cuối cùng thì nàng cũng hiểu, người này chính là Dương lão gia trong truyền thuyết, nàng đã xuyên không thành Dương Xuyên Xuyên.

Nàng há miệng ra, phát hiện cổ họng mình đau gần chết, nói không ra hơi.

Tốt rồi, không chết, bằng không thì hành trình xuyên không của nàng chẳng có tình cảm mãnh liệt gì cả, cứ như vậy mà chết đi thì xong đời rồi!

Dù sao đi nữa, nàng cũng đâu có mượn thân xác người khác để xuyên không? Đây chính là đáng về mỹ nhân tuyệt thế của nàng!

"Xuyên Xuyên à, đại phu nói bây giờ con không thể nói chuyện, cổ họng con bị thương rất nặng, cho nên con tạm thời đừng nói gì cả..."

"Xuyên Xuyên ngoan, nghe lời phụ thân nói..."

"Bây giờ phụ thân nhận lỗi với con..."

"Đều là do người làm phụ thân này không tốt."

Dương lão gia vừa nói chuyện vừa thở dài, nói với về bị thương xen lẫn sự bất đắc dĩ, "Xuyên Xuyên, con đã hai mươi tuổi mà vẫn chưa gả đi được, thật sự đã thành một nữ nhân già rồi."

"Con xem, cho dù là người xấu xí ở cách vách cũng có ba đứa trẻ, tiểu quả phụ ở phố Đông đã gả cho người khác rồi."

"Mà con gái của Dương Vạn Tài ta là hoàng hoa khuê nữ, xinh đẹp như hoa, vậy mà lại không gả đi được, đều là con không tốt đó..."

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền trùng mắt với Dương lão gia. Nàng dùng sức mở miệng nhưng lại không nói ra được hơi nào, trong lòng vô cùng nghi ngờ, vì sao Dương đại tiểu thư lại không gả ra ngoài được?

Nghĩ thì nghĩ vậy, Dương Xuyên Xuyên vẫn vào ra về tội nghiệp, đáng thương mà nhìn Dương Vạn Tài.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Sao Nàng Giống Như Không Gả Ra Ngoài Được Vậy? (6)

Cả cuộc đời mình, Dương Vạn Tài thương nhất là đứa con gái này.

Đừng nhìn vào sự vẻ vang hiện tại, ngày trước, ông vốn là một thổ phi, vì yêu mẫu thân của Dương Xuyên Xuyên, nhìn bà ấy chết đi sống lại vì sinh đứa nhỏ, ông không đành lòng một chút nào, do đó không để bà ấy có đứa con thứ hai nữa.

Đương nhiên, Dương Vạn Tài rất yêu thương con gái của mình - Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên muốn cái gì, ông đều cho con cái nấy.

Nhưng mà đã 20 năm trôi qua, không có một kẻ nào dám cầu hôn nàng.

Do đó, ông dần nhận ra tình hình nghiêm trọng của sự việc, cho nên mới treo giải thưởng giá cao để tìm con rể cho Dương gia.

Thế nhưng, mấy kẻ đến ứng tuyển không phải là hành khất thì cũng là nam nhân có bệnh. Khó khăn lắm, ông mới tìm được mười người không tệ, về ngoài khả được, nào ngờ con gái ông lại vì chuyện đó mà thất cổ tự tử.

Cần biết rằng trước kia, Dương Xuyên Xuyên đúng là có âm tử, nhưng nàng chưa từng làm thật.

Lúc này đây, cho dù là thế nào, Dương Vạn Tài đều sợ con gái sẽ chết, tại sao con gái ông lại đột ngột thất cổ thật vậy chứ?

Nghĩ đến đây, Dương Vạn Tài không khỏi giật mình, may mà không sao, không sao cả.

Thở dài một hơi, Dương Vạn Tài bất đắc dĩ nói, "Xuyên Xuyên, ta biết tai sai rồi... Chuyện thành hôn này, trước mắt cứ bỏ qua một bên... Con thấy được không?"

"Con đừng tức giận, nếu nương của con biết ta ép con đến thế này, bà ấy sẽ chạy về từ bên nhà mẹ rồi giết chết ta... Xuyên Xuyên, coi như ta van cầu con, con đừng trách phụ thân... Được không con?"

Dương Xuyên Xuyên nghe ông nói vậy, trong mắt nhất thời hiện lên tia sáng.

Hóa ra Dương lão gia này là một người bị thê tử quản nghiêm!

Trong giây lát, vẻ mặt nàng càng tăng thêm vẻ đáng thương khi nhìn chằm chằm Dương Vạn Tài.

Dương Vạn Tài nghĩ tới nghĩ lui, sau đó lấy lòng con mình, "Xuyên Xuyên, ta sai rồi, ta đồng ý yêu cầu mà con nói mấy hôm trước, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cái Gì? Hẳn Đang Khử Độc À? (1)

"Ta cho con đến Diệp thành để ngắm hoa, con thích không?"

Dương Vạn Tài nói tới đây thì vỗ đùi một cái, sao bây giờ ông mới nghĩ tới chứ!

Nếu Xuyên Xuyên đi Diệp thành, nương tử ông trở về, có lẽ sẽ không biết chuyện con gái thất cổ?

Phải biết rằng ở Dương gia này, Dương Xuyên Xuyên không ở nhà, nương tử ông không ở nhà, Dương Vạn Tài ông mới có thể là lão đại của Dương gia!

Bằng mọi giá, tuyệt đối không để họ nói ra chuyện con gái thất cổ, ai dám cãi lời ông một tiếng nào?

Trong lòng Dương Vạn Tài phần chần vô cùng, đáng vẻ nhất thời có chút giống với phú ông mới lên đời, "Yên tâm đi Xuyên Xuyên, phụ thân sẽ sai người quét dọn biệt viện ở Diệp thành sạch sẽ. Con cứ tới đó, muốn chơi bao lâu thì chơi cho thỏa thích!"

~~~~~  
Diệp thành.

Trăm hoa đua sắc, khung cảnh phồn hoa điểm lệ.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục nữ nhân, ánh mắt dịu dàng thưởng thức hoa cỏ đẹp đẽ nơi đây, bên cạnh nàng là nha hoàn Tiểu Bích.

"Tiểu thư, từ trước tới giờ, mỗi khi người ra cửa đều mặc y phục nam nhân, nếu lão gia biết bây giờ tiểu thư bắt đầu mặc y phục nữ nhân, ngài ấy nhất định cao hứng đến chết."

Tiểu Bích phản chấn.

Dương Xuyên Xuyên cười cười, không đáp lại, ánh mắt tò mò nhìn về một hướng.

Nơi đó vô cùng tập nập, người trước người sau tranh nhau vị trí để đứng.

Lòng hiếu kỳ nổi lên, Dương Xuyên Xuyên bước về phía bên đó.

Đi đến gần, nàng mới phát hiện người ta đang diễn xiếc, giống hệt như những gì nàng từng thấy trên TV.

Dương Xuyên Xuyên nhất thời hứng thú mà đứng xem hăng hái.

Bỗng nhiên có tiếng vó ngựa truyền tới.

Vừa nhanh vừa vội.

Đám người lập tức né tránh.

Ngay cả mấy người đang diễn xiếc cũng ngừng lại, nhanh chóng nhường đường.

Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích bị tách ra vì đám đông chen lấn.

Thế nhưng, khi xe ngựa mỗi lúc một gần, vẫn còn một đứa bé đứng ở giữa đường, không biết tránh nào đâu.

Dương Xuyên Xuyên nhanh tay lẹ mắt, nàng ôm lấy đứa bé rồi nhảy thật nhanh qua phía bên kia đường.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13: Cái Gì? Hắn Đang Khử Độc À? (2)

Bởi vì tốc độ quá nhanh, Dương Xuyên Xuyên nhất thời đứng không vững, va vào một vài người.

Trong chốc lát, xe ngựa nhanh chóng chạy qua trước mắt nàng.

Đồng thời, Dương Xuyên Xuyên bị một người dùng sức thật mạnh để đẩy ra, kèm theo đó là hai tiếng lạnh lùng, “Bản quá!”

Nàng không có phòng bị trước, do đó mà ngã chổng vó lên trời.

Đôi mắt xinh đẹp tròn to, nàng nhìn chăm chăm vào tên đầu sỏ đã xô ngã mình --- một nam nhân!

Phong thái hiên ngang, mày xinh mắt đẹp, tuấn mỹ tuyệt thế, bộ y phục màu trắng càng khiến nam nhân này lóa mắt đến mức bức người!

Trong khoảnh khắc đó, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy đầu óc mình choáng váng, ngay cả mắt cũng bắt đầu hoa lên.

Thế nhưng, nàng vẫn kịp hoàn hồn, tròn mắt với nam nhân kia. Cái miệng nhỏ chu lên, Dương Xuyên Xuyên không vui, lớn tiếng nói, “Ngươi phải xin lỗi ta!”

Nam nhân kia nhú mày, không hề nghĩ rằng trên đời lại có người dám nói như vậy với mình.

Ánh mắt hắn lộ vẻ không vui, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, thấy nàng xinh đẹp như hoa, mắt ngọc mày ngài, giống hệt như tiên nữ giáng trần, rực rỡ hơn bất kỳ đóa hoa nào ở đây, nhưng khi nhìn đến vết bụi đất dính trên người nàng vì bị hắn xô ngã, hắn lại nhú mày, chán ghét vô cùng.

Hắn xòe chiếc quạt trong tay, vẻ mặt bình thản như chưa từng có gì xảy ra, coi Dương Xuyên Xuyên như người không tồn tại, bước thẳng về phía trước.

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt, hắn không thèm nhìn nàng luôn sao?

Nàng đột nhiên đứng dậy, nhanh chóng bắt lấy tay áo của hắn, gần từng tiếng một.

“Ngươi phải xin lỗi ta! Bằng không, ta tuyệt đối sẽ không khách khí!”

Từ nhỏ đến lớn, có kẻ nào dám đối xử với nàng như vậy chứ? Nam nhân này đúng là không coi ai ra gì mà! Nàng ghét nhất là những tên đầu heo kiêu căng ngạo mạn!

Nam nhân kia cảm thấy tay áo bị kéo căng, hắn liền nhú mày không vui, quay đầu, nhìn lướt qua Dương Xuyên Xuyên, sau đó nói một câu ngang ngược, tỏ vẻ khinh thường đến tột cùng, “Buông! Ta! Ra!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 14: Cái Gì? Hắn Đang Khử Độc À? (3)

Mỗi một chữ đều rất có khí phách! Sát khí đằng đằng nhắm vào Dương Xuyên Xuyên mà đánh tới.

Thế nhưng, Dương Xuyên Xuyên trời sinh kiêu ngạo, tuyệt đối không bao giờ cúi đầu. Nàng nhìn chăm chăm vào nam nhân kia, quyết định phải liều với hắn một phen vào ngày hôm nay!

"Nói! Với! Ta! Là! Ngươi! Có! Lỗi!"

Vừa nói, Dương Xuyên Xuyên vừa hếch cằm lên cao, không hề sợ hãi mà nhìn thẳng vào mắt của nam nhân kia.

Nam nhân kia cười lạnh, không thèm để Dương Xuyên Xuyên vào mắt, nhanh chóng bắt lấy cánh tay của nàng đang giữ chặt áo hắn rồi đẩy ra.

Ngay sau đó, một tên người hầu liền bước tới, lấy ra một cái túi nhỏ.

Nam nhân kia mở ra, trong đó có một chiếc khăn tay đã được thấm ướt kỹ lưỡng. Hắn lau sạch tay một cách nhẹ nhàng, lau cả chỗ áo mà ban nãy Dương Xuyên Xuyên túm lấy.

Mùi rượu nồng cay xộc vào mũi nàng.

Nam nhân này đang trừ độc sao?

Dương Xuyên Xuyên trừng mắt nhìn hắn, lớn đến thế rồi, làm người như vậy coi như thất bại!

Hắn dám coi nàng là thuốc độc!

"Khoan đã, ngươi đang khử độc à? Bắn đến vậy sao?"

Dương Xuyên Xuyên tức giận nhìn hắn, sau đó mới liếc đôi phương bằng nửa con mắt kiêu ngạo.

"Ta không có hứng thú để nói chuyện với mèo với chó. Thôi, chó cắn ta một cái, ta cũng không thể để mất giá trị con người mà quý trên đất để cắn lại nó! Hôm nay, bản tiểu thư tạm bỏ qua cho ngươi một lần!"

Nói xong, Dương Xuyên Xuyên dùng tay phui bụi đất trên người. Bụi đất bay tán loạn, bay vào người nam nhân kia.

Nam nhân kia sùng sốt, khóe miệng nở nụ cười lạnh lùng tàn nhẫn, sắc mặt càng lúc càng đen lại.

"Ngươi ghét bỏ ta? Thậm chí còn mắng ta? Ghê tởm hơn, ngươi cố ý để bụi đất bay vào áo của ta?"

Dương Xuyên Xuyên quay lại, dáng vẻ nghiêm túc vô cùng, nàng gật đầu một cái, "Phải! Ngươi rất là thông minh!"

Người hầu phía sau nam nhân kia tròn to hai mắt, không thể tin được, nhìn chằm chằm vào Dương Xuyên Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 15: Đừng Để Ta Tìm Được Ngươi! (1)

Vương gia Tô Cẩm Lí, từ nhỏ đã nhận được ngàn vạn sủng ái, nào có ai dám nói với hắn như vậy?

Bọn người hầu cảm thấy dường như Vương gia nổi giận đùng đùng rồi.

"Vô liêm sỉ!" Quả nhiên, ánh mắt của Tô Cẩm Lí trở nên hung ác và nham hiểm, nhìn chằm chằm vào Dương Xuyên Xuyên! Hắn gần từng tiếng với người hầu đứng ở phía sau, "Ném nữ nhân không biết sống chết này cách xa ta 100 thước!"

"Dạ!"

Trong chốc lát, Dương Xuyên Xuyên đã bị người ta tóm lấy. Mặc cho nàng lớn tiếng kêu la, hai tên người hầu kia vẫn làm theo mệnh lệnh, mặt không đổi sắc.

Khi đã đi xa được 100 thước, bọn chúng liền ném nàng xuống đất thật mạnh, thậm chí sau đó còn rút khăn tay ra, lau lấy lau để ngay trước mặt nàng rồi ung dung bỏ đi.

Dương Xuyên Xuyên đau đớn muốn chết, nàng muốn đứng dậy nhưng lực bất tòng tâm.

Bàn tay nắm lại thật chặt, móng nhọn đâm vào khiến cả lòng bàn tay đều đau.

Khóe miệng nàng khẽ nhếch, dáng vẻ kiêu ngạo vô cùng, chiếc cằm héch lên thật cao!

Thù này không báo, thề không làm người!

~~~~~

"Tiểu thư, tiểu thư... .. Bích nhi tìm được người rồi!"

Tiểu Bích chạy tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên, nhanh chóng nhìn thấy cả người tiểu thư đầy bùn đất. Nàng ta mở to mắt nhìn, lo lắng, "Tiểu thư, người sao vậy? Tại sao lại xảy ra cố sự này?"

Tiểu Bích vừa nói vừa đỡ Dương Xuyên Xuyên đứng dậy.

~~~~~

Trở lại biệt viện của Dương gia ở Diệp thành.

Dương Xuyên Xuyên nhốt mình trong phòng. Nàng cầm bút lông, nhanh chóng phác thảo bản vẽ trên tờ giấy trắng, trong đầu chợt hiện lên dung mạo của nam nhân kia.

Khuynh quốc khuynh thành, có thể so với hoa nhường nguyệt thẹn, quả là dung mạo khiến bao nữ nhân điên đảo.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đừng Để Ta Tìm Được Người! (2)

Có được dung mạo trời sinh thế này đã lấn át người khác, cho dù là ai đi nữa, chỉ cần gặp hần một lần cũng khó mà quên được!

Đương nhiên, Dương Xuyên Xuyên không có nhiều tâm tư để chú ý đến dung mạo của nam nhân này!

Việc nàng phải làm bây giờ chính là báo thù!

Từ nhỏ tới lớn, có người nào dám khi dễ, làm nhục nàng như vậy hả?

Bị hần phái người kéo đi, ném xuống đất như ném một món đồ bị vứt bỏ, kéo ra xa 100 thước!

Vô liêm sỉ!

Cho dù làm chuyện như vậy, phải nên là Dương Xuyên Xuyên nàng làm với người khác!

Bàn tay nắm lại thật chặt, ánh mắt nàng lóe lên tia sáng.

Lướt bút đi vài đường, trên tờ giấy Tuyên Thành màu trắng đã xuất hiện hình dáng của Tô Cẩm Lí.

Tóc dài được búi cao, dáng vẻ kiều ngạo, chiếc quạt ngọc khẽ lay động, bộ y phục không có một nếp nhăn, sinh ra trong trần thế, đẹp nhất dưới trần thế.

Dương Xuyên Xuyên vừa vẽ hần, ánh mắt nàng vừa nổi lửa giận.

Sau đó, nàng mở cửa, bước ra khỏi phòng.

"Tiểu thư!"

Một hàng người hầu đứng khom người, cung kính.

Dương Xuyên Xuyên nhoen miệng cười. Nàng đi đến trước mặt bọn họ, giao bức vẽ cho một người hầu, kiều ngạo nói, "Có nhìn rõ tướng mạo của người này không?"

"Dạ có!"

"Tốt! Nếu đã nhìn rõ, nhìn kỹ rồi thì mau đi làm việc cho ta!"

Ánh mắt của Dương Xuyên Xuyên trở nên tàn nhẫn, nàng gần từng tiếng một, "Cho dù có phải đào sâu ba thước ở Diệp thành, dùng thời gian ngắn nhất để tìm nam nhân này cho ta! Nếu tìm không được thì không cần trở về đây nữa! Nghe rõ chưa?"

"Dạ rõ, tiểu thư!"

Ngay sau đó, đám người hầu nhanh chóng đi tìm, Tiểu Bích cũng đi theo họ.

Biệt viện lớn như vậy chỉ còn một mình Dương Xuyên Xuyên ở lại. Nàng nắm chặt bàn tay, hất cằm kiêu ngạo, gằn từng tiếng, “Đừng để ta tìm được người, bằng không, người chết chắc rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Nam Nhân, Người Chết Chắc Rồi! (1)

Diệp thành.

Dương Xuyên Xuyên hít một hơi thật sâu, nhìn chăm chăm vào góc đằng kia của quán trà, vẻ mặt âm thầm tính kế.

Ngày hôm nay, nàng mặc y phục rất đẹp, vừa hào phóng lại vừa hấp dẫn.

Tiểu Bích lay lay y phục của Dương Xuyên Xuyên, nuốt nước bọt rồi nói, “Tiểu thư, người thật sự phải làm như vậy sao?”

“Đương nhiên, thù này không báo, thề không làm người!”

Dương Xuyên Xuyên nhìn Tiểu Bích rồi chớp chớp mắt, nói.

“Tiểu Bích, đứng yên ở đây, đừng nhúc nhích, đợi đám người hầu chuẩn bị tốt rồi... xem ta đây...”

Vừa nói, nàng vừa bước từng bước tao nhã về phía quán trà.

Quán trà này rất sạch, nhất là gian phòng trang nhã mà nam nhân kia đang ngồi, có vẻ như nó được dọn riêng cho hắn.

Dương Xuyên Xuyên nở nụ cười rồi bước về phía Tô Cẩm Lí.

Tô Cẩm Lí còn đang nhắm mắt dưỡng thần, dáng vẻ hường thụ.

Dương Xuyên Xuyên rón ra rón rén đi tới bên cạnh hắn. Sau khi đã đến trước mặt đối phương, nàng mới thở nhẹ ra một hơi.

Tô Cẩm Lí trỗi sinh nhạy cảm, hắn lập tức mở mắt. Đôi mắt đen thăm thẳm, lạnh lùng như băng, thậm chí còn có sức hấp dẫn, đủ để khiến toàn bộ nữ nhân điên đảo.

Hơi thở của Dương Xuyên Xuyên đột ngột bị kiềm hãm, nhưng ngay sau đó, nàng liền trở lại vẻ lạnh nhạt, nhếch môi cười, vừa xinh đẹp vừa quyến rũ.

Không để cho hắn phản ứng kịp mà đẩy mình ra, nàng đi trước một bước, trèo lên người của hắn, dùng ánh mắt quyến rũ, tràn đầy sự mê hoặc để nhìn hắn.

Trong một khắc đó, Tô Cẩm Lí rất muốn đẩy Dương Xuyên Xuyên ra khỏi người mình, nhưng mà không được, thân thể của hắn... lại có phản ứng.

Hắn nhận ra nữ nhân này.

Mấy ngày trước, ở trên đường, nàng đồng dạng hô to, bắt hắn phải xin lỗi!

Ánh mắt hắn chợt cảm thấy hứng thú. Trong con ngươi, lóe ra vài phần hứng thú.

Cố kiềm nén cảm giác bài xích đối phương, Tô Cẩm Lí ung dung ngồi ngay tại chỗ, nhìn nữ nhân đang nằm lên người mình. Hắn muốn xem thử nàng định làm gì.

Dương Xuyên Xuyên thấy Tô Cẩm Lí không có phản ứng, trong nháy mắt, nàng càng hưng phấn hơn nữa. Nàng biết rõ, chưa từng có nam nhân nào chống lại được sự hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 18: Nam Nhân, Người Chết Chắc Rồi! (2)

Dương Xuyên Xuyên vươn tay, ôm lấy cổ Tô Cẩm Lí, cổ tình ngã xuống bàn.

Trong chốc lát, tư thế giữa hai người trở nên mập mờ vô cùng.

Dương Xuyên Xuyên ngã người lên trên bàn, Tô Cẩm Lí thì nhìn xuống nàng. Bốn mắt nhìn nhau, thân thể hai người đều run lên hết cả. Nàng nhoẻn miệng cười, sau đó tự mình kẻ sát môi hẳn.

Ánh mắt Tô Cẩm Lí trở nên tối đen, hần lạnh lùng nhìn đôi môi đang muốn tiếp cận mình. Bỗng nhiên, nàng đổi ý, hình như không muốn hôn hẳn nữa, dời môi sang hướng khác.

Dương Xuyên Xuyên dùng tay sờ miệng một hồi. Trước khi ra ngoài, nàng sớm đã son đỏ hết cả môi.

Nàng chùi vết son trên mu bàn tay vào mặt của Tô Cẩm Lí.

Dương Xuyên Xuyên cười nhạt, "Nam nhân, người chết chắc rồi - -"

Nói xong, nàng đột nhiên xé rách y phục của mình, mấy ngón tay bấu chặt vào bả vai của Tô Cẩm Lí, dùng hết toàn bộ sức lực, khiến hẳn không thể thoát ra khỏi mình.

Dương Xuyên Xuyên đột nhiên la lên thật to.

"Á! Buông ta ra.... Ta van cầu người... buông ta ra....!!!"

"Cứu mạng ~ Người khi dễ ta... Cứu mạng!!!"

Vừa la, Dương Xuyên Xuyên vừa chà mái tóc vốn đã không được buộc gọn vào bàn. Tóc tai rối tinh rối mù cả lên, y phục lại không chỉnh tề, khuôn mặt nàng tràn đầy nước mắt.

Tô Cẩm Lí nhíu mày, trong nháy mắt liền hiểu nữ nhân này muốn làm gì.

Hắn muốn thoát ra, nào ngờ lại có một hàng quan binh xuất hiện trước mặt, đồng thời lại có thêm một nữ nhân. Nàng ta kêu lên.

"Xin quan lớn làm chủ cho tiểu thư nhà ta... Tiểu thư rất đáng thương!!!"

Tô Cẩm Lí vừa nhìn thấy đám quan binh liền hiểu rõ. Hắn lập tức đẩy Dương Xuyên Xuyên ra, muốn bỏ về, nhưng quan binh đã nhanh chóng dùng đao kiếm chói lóa để chặn hẳn lại.

Ánh mắt hẳn tràn đầy sát khí, định lấy lệnh bài nơi thắt lưng ra, nào ngờ lại phát hiện mình hướng thụ nhân hạ quá nên không có mang theo.

"Ta chỉ là vô tình tới đây để tìm tướng công... ai ngờ, vị công tử này lại làm nhục ta....!!!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Nam Nhân, Người Chết Chắc Rồi! (3)

Dương Xuyên Xuyên tựa đầu vào vai Tiểu Bích, lệ rơi đầy hai mắt. Nàng vừa nói vừa nhìn trộm Tô Cẩm Lí, đồng thời liếc hẳn một cái đầy khiêu khích.

Hừ, thích sạch sẽ chứ gì?

Hôm nay, ta phải đưa người vào trong ngục tối. Ở chỗ bản thủ đó, xem người sẽ ghê tởm tới mức nào!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên vui đầu vào lòng Tiểu Bích, khóc rống lên.

Bọn quan binh nhìn thấy một thiên kim tiểu thư như hoa như ngọc, sớm đã bị mê hoặc đến mức thần hồn điên đảo.

Bây giờ, mỹ nhân ấy còn đau lòng, rơi nước mắt, bọn họ không khỏi tức giận với Tô Cẩm Lí!

Nghĩ đến đây, bọn quan binh liền muốn bắt Tô Cẩm Lí.

Thế nhưng, nam nhân kia lại nhìn họ bằng cái nhìn lạng lừng.

Ánh mắt tràn đầy sát khí, khiến cả đám người nhất thời yên lặng, chẳng dám động đậy.

Dương Xuyên Xuyên thấy tình huống trở nên như vậy, nàng bắt đầu ngu ngo.

Không thể không thừa nhận, ánh mắt của nam nhân này có thể khiến mọi người trở nên đóng băng ngay tức khắc.

Nhưng mà, đã đấu với người rồi... Dương Xuyên Xuyên ta tuyệt đối không thể thua trận!

Vì thế, Dương Xuyên Xuyên chậm rãi ngẩng đầu, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn bọn quan binh.

Ánh nắng chiếu lên khuôn mặt nàng, nước mắt ướt đầm bên gò má.

Đáng vẻ điếm đàng, đáng yêu, khiến người ta nhìn mà đau lòng, mến thương.

Thân hình đứng ở nơi đó, mảnh khảnh yếu ớt, tựa như lá rụng sẽ bay theo gió, thậm chí còn lung lay sắp đổ.

Cả người nàng nhẹ nhàng dựa vào Tiểu Bích, đôi mắt khẽ nhướn lên.

Nơi đáy mắt sáng trong, khuôn miệng cười khô, đầy vẻ xót xa.

Tóc tai rối bời, ngón tay run rẩy.

Nàng nắm chặt lấy quần áo của Tiểu Bích, mở miệng, đầy sự sợ hãi.

Giọng nói mềm yếu đến chua xót, khiến lòng của bọn quan binh khẽ run.

Ngay cả... Ngay cả Tô Cẩm Lí kia, trong một khắc này, nơi đáy lòng hấn bỗng cảm thấy có hơi đau xót.

"Ta... ... xảy ra chuyện như vậy, phải đối mặt với phu quân thế nào đây... Không bằng ta chết đi cho xong..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Nam Nhân, Người Chết Chắc Rồi! (4)

Dương Xuyên Xuyên vừa nói, vừa làm bộ như muốn tát vào má mình. Tiểu Bích vội vàng ôm chặt lấy nàng, cố làm ra vẻ lớn tiếng.

"Tiểu thư, người đừng đau lòng như vậy, cô gia* sẽ không để ý đâu mà, tiểu thư..."

*Chồng của tiểu thư

"Chúng ta sẽ ra mặt cho tiểu thư... nhất định phải trừng phạt tên dê xồm kia một trận!"

Tiểu Bích quay đầu, nhìn lướt qua bọn quan binh, hỏi thêm một câu, "Các vị đại nhân chắc chứ?"

Bọn quan binh nghe nàng ta hỏi vậy, lập tức gật đầu.

Đáng vẻ cùng giải quyết việc chung, ngay sau đó, bọn họ liền quay sang Tô Cẩm Lí, bắt lấy hấn.

Sắc mặt Tô Cẩm Lí trở nên xanh mét.

Thần sắc chán ghét, khinh thường tột độ.

Hấn nhìn Dương Xuyên Xuyên bằng ánh mắt không thể tin nổi, sau đó liền phe phẩy chiếc quạt, thốt ra một câu không nặng không nhẹ.

"Tôi gặp quan phủ à? Không cần các vị đại nhân đây khổ tâm, ta sẽ đi một chuyến với các vị!"

Nói xong, hấn đột nhiên phát tay áo, đẩy bọn quan binh ra, không cho kẻ nào động tới thân thể mình rồi thản nhiên bước ra ngoài.

Bọn quan binh ba chân bốn cẳng chạy theo.

Trước khi đi, họ còn trấn an Dương Xuyên Xuyên.

"Cô nương không cần lo lắng. Tên dê xồm như vậy, tôi quan phủ rồi, ta nhất định sẽ trừng phạt hắn, đòi lại công đạo cho cô nương!"

Dương Xuyên Xuyên gật đầu, nước mắt lưng tròng mà nhìn bọn quan binh, nói bằng giọng yếu ớt.

"Đã làm phiền các vị đại nhân rồi..."

Đợi cho bọn quan binh đi khỏi, Dương Xuyên Xuyên mới trở lại đáng vẻ vênh vào hung hăng.

Khuôn mặt cao ngạo, tư thế đờ cằm đầy vẻ kiêu kỳ. Nàng nhìn bóng lưng của Tô Cẩm Lí mà gần từng chữ, nghiêng răng nghiêng lợi, "Nam nhân đáng chết! Tốt nhất thì ngươi cứ ở lại trong đó mấy ngày đi, đừng để mai này ta gặp lại ngươi, không thì ngươi sẽ chết thảm hại hơn đó!"

Nghe nàng nói vậy, Tiểu Bích liền cảm thấy hơi lạnh đang lan dần từ dưới chân lên trên đầu!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tốt Nhất Đừng Để Bản Vương Gặp Lại Nàng Ta!

Đế đô, Vân Thành.

"Há há há -- "

Trong lương đình ở giữa hồ của Tô vương phủ, có tiếng cười khiếm nhã đột nhiên vang lên.

Người tới là một nam tử, dáng vẻ nhanh nhẹn, y phục màu trắng cao quý, tướng mạo anh tuấn, phong thái thanh nhã.

Tiếng cười của hắn ta khiến nam nhân lạnh lùng kiêu ngạo kia cảm tức.

Nam nhân kia cũng mặc y phục màu trắng, tay cầm quạt phe phẩy, vẻ mặt không kiên nhẫn, thậm chí còn đầy vạch đen.

Hắn xoay người, muốn rời khỏi đó.

"Thật ngại quá... nhưng mà Tô vương gia à... Ta nhìn không được..."

Cố nén tiếng cười, Bắc Đình Tiêu Nhiên vội vàng giữ chặt lấy nam nhân kia.

Thế nhưng, bàn tay hắn ta đột nhiên dừng lại, dường như nghĩ tới cái gì đó, nhanh chóng nói.

"Tô vương gia, quả thực là có lỗi..."

"Thật không ngờ Tô vương luôn luôn kiêu ngạo mà lại có ngày bị một nữ nhân khiến cho chật vật như thế!"

Nói xong, Bắc Đình Tiêu Nhiên không nhịn nổi nữa, khoe miệng bắt đầu run rẩy (muốn cười phá lên).

"Nữ nhân này có thể tự hủy đi sự trong sạch của mình, nắm lấy ngài, ăn đậu hũ của ngài, vậy mà còn lớn tiếng la là ngài làm nhục nàng ta?"

"Ha ha ha..."

"Ngẫm lại, ta cũng nhìn không được, đúng là hài quá đi mất! Tô vương gia luôn giữ mình trong sạch, ghét bỏ nữ nhân dơ bẩn, cứ như vậy mà bị người ta chinh cho một trận..."

Tô Cẩm Lí nghe bằng hữu tốt nói, thậm chí còn nghe ra sự chế nhạo ở bên trong.

Nhưng hôm nay, hắn lại không có tâm trạng để truy cứu.

Khuôn mặt hắn cứ cứng ngắc như vậy, đứng yên tại chỗ, không nhúc nhích.

Bắc Đình Tiêu Nhiên thấy Tô Cẩm Lí lạnh lùng như vậy thì không cười nữa.

Về mặt của hắn ta lười nhác, hỏi một câu băng quơ, "Tô vương gia, ngài định làm thế nào?"

Nghe vậy, Tô Cẩm Lí khẽ cau mày, trong đầu liền nghĩ tới nữ nhân xinh đẹp như hoa mà xảo trá tại quái kia.

Lửa giận lập tức lan ra khắp người.

Tuy rằng trong lòng hấn giận dữ, nhưng lại phát hiện bản thân mình có chút hứng thú mà trước đó chưa từng có.

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng, cười nhạt, lạnh lùng nói.

"Tốt nhất đừng để bản vương gặp lại nàng ta. Bằng không, bản vương nhất định sẽ băm nàng ta ra làm trăm mảnh!"

Bắc Đình Tiêu Nhiên khẽ nhưn mày, nghe hấn nói vậy liền ngăn người

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Tốt Nhất Đừng Để Bỏn Vương Gặp Lại Nàng Ta! (2)

Bắc Đình Tiêu Nhiên còn tưởng rằng nữ nhân không giống người thường kia sẽ khiến Tô vương gia hứng thú một chút. Bây giờ xem ra, dường như không có gì ảnh hưởng nhỉ?

Nghĩ đến đây, y cười như không cười, mở miệng, "Tô vương gia, ngài mãi không hiểu được thế nào là thương hương tiếc ngọc..."

"Vậy sao?"

Tô Cẩm Lí liếc ngang Bắc Đình Tiêu Nhiên một cái, cười lạnh.

"Thương hương tiếc ngọc? Chỉ e cả đời này cũng không có khả năng đó!"

Nói xong, Tô Cẩm Lí tựa như mất hứng. Hấn xoay người, muốn rời khỏi đó.

Bắc Đình Tiêu Nhiên nhìn theo bóng lưng của hấn, chợt nghĩ tới cái gì đó, y đột nhiên mở miệng hô to.

"Cẩm Lí... .."

Tô Cẩm Lí dừng lại.

Chỉ khi hai người ở riêng, nói chuyện cùng nhau, y mới dám gọi hấn như thế.

Tô Cẩm Lí quay đầu lại, vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như cũ. Nâng chiếu lên gò má hấn, khiến cho dáng hình nam nhân chói lóa cả mắt.

Bắc Đình Tiêu Nhiên cúi đầu, nở nụ cười, lười nhác mở miệng.

"Cẩm Lí, ngươi biết đấy, Sơ Tâm..."

"Nàng ta nhất định sẽ là Thái tử phi, duyên phận giữa ngươi và nàng ta đã hết."

"Thiên hạ có nhiều nữ tử như vậy, vì sao cứ mãi giữ chấp niệm với một người?"

Về mặt của Tô Cẩm Lí nhất thời trở nên cứng đờ.

Hấn thông thả quay đầu, nhìn lướt qua Bắc Đình Tiêu Nhiên, ánh mắt tựa như muốn giết người.

Bắc Đình Tiêu Nhiên nhìn thấy vẻ mặt của hấn liền cười nhạt.

Y quay đầu, coi như không nhìn thấy ánh mắt giết người của đối phương, tiếp tục nói.

"Cẩm Lí... .. Tuổi của ngươi không còn nhỏ nữa. Thái tử đã được định, Vương thượng lại ốm yếu. Sau này, Vương phi chỉ còn ngươi để dựa vào. Nếu ngươi cứ tiếp tục phóng túng như vậy, chỉ sợ..."

"Đủ rồi!" Tô Cẩm Lí mở miệng quát, bảo y ngưng lại. Ngay sau đó, hấn lạnh lùng thốt lên một câu.

"Ngươi cho là bỏn vương thật sự si tình như thế sao? Đối với một nữ nhân, nhớ mãi không quên ư? Sơ Tâm là ai? Ta quen nàng ta à?"

Chương 23

Bác Đình Tiêu Nhiên nghe hẳn nói như vậy liền ghen lời.

Tô Cẩm Li không ở lại nữa, lập tức rời đi.

☆☆

Một ngày tháng tư, nắng chiều rực rỡ.

Trong đại viện hoa lệ của Dương gia, một đám tôi tớ bận rộn.

Dương Xuyên Xuyên soi gương, hài lòng với dung nhan được trang điểm của mình.

Nàng gật đầu, cực kỳ vừa lòng, quay sang hỏi Tiểu Bích ở bên cạnh với tâm trạng vô cùng tốt.

"Tiểu Bích, hôm nay, ta phải ra ngoài một lát..."

Khó khăn lắm mới có thể từ Diệp Thành trở về đế đô Vân Thành, nàng nhất định phải nhìn xem đế đô có hình dáng như thế nào!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên nhanh chóng đứng dậy.

"Tiểu thư, chúng ta có cần xin phép lão gia và phu nhân không?"

Dương Xuyên Xuyên nhảy mũi, lắc đầu.

"Chuyện nhỏ mà cần xin phép gì chứ? Bây giờ chúng ta cứ đi là được!"

Vì thế, cửa lớn của Dương gia lại được mở ra.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục nữ nhân, dáng vẻ kiêu mị cao quý, đứng ở bên ngoài cửa.

"Nghe nói hôm nay, Đại tiểu thư của Dương gia muốn ra ngoài..."

"Thật vậy ư? À, hôm nay, Đại tiểu thư của Dương gia ra ngoài mà vẫn mặc y phục nữ nhân..."

"Thế à, vậy thì sao?"

"Y phục kia, trang sức nọ, tất cả đều là vật vô giá... cũng chỉ có thủ phủ* Dương Vạn Tài mới có thể mua nổi..."

*Thủ phủ - nhà giàu số một

"Nhìn không ra thật ấy, không ngờ Đại tiểu thư của Dương gia mặc y phục nữ nhân vào lại đẹp đến vậy."

"Trước kia nàng ấy đều mặc y phục nam nhân, kèm theo râu cá trê, đúng là che giấu dung mạo tuyệt đẹp..."

"Thôi, thôi, xinh đẹp thì xinh đẹp, nhưng cũng phải đề phòng mới đúng. Mau về nói với khuê nữ nhà chúng ta, tốt nhất nên trốn trong nhà, đừng có đi ra ngoài..."

"Ta cũng vậy, ta phải nói với tức phụ nhà ta, đừng để Đại tiểu thư của Dương gia khinh bạc mình..."

"... .."

Dương Xuyên Xuyên bước đi tiêu sái, tự nhiên ở trên đường lớn, không hề chú ý tới những người đang chỉ trỏ vào mình, bọn họ đều đang nói nhỏ cái gì đó.

Chương 24

Mới vừa rồi, con đường lớn này vốn rất đông người qua lại, nhưng bây giờ lại trở nên có vẻ trống rỗng, ngoại trừ Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích là nữ nhân thì không còn ai nữa.

Dương Xuyên Xuyên mặc y phục màu tím. Nàng đứng trong đám đông, nhìn trái nhìn phải, dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Cuối cùng, nàng chỉ nhỏ giọng lầm bầm.

"Quả là kỳ lạ... Không phải nữ nhân nào cũng thích dạo phố sao? Vì sao nơi này lại thấy vắng..."

Dương Xuyên Xuyên tò mò thì tò mò, nàng vẫn dạo phố thỏa thích.

Bỗng nhiên, một nữ nhân lớn tiếng tri hô, "Bắt trộm!!!"

Ánh mắt sắc bén của Dương Xuyên Xuyên nhìn qua.

Nàng phát hiện một nữ nhân và một tên ăn mày đang tranh nhau một túi tiền.

Dương Xuyên Xuyên trời sinh thích giúp người, trái tim có lòng nhân ái. Nàng bước tới, nhìn tên ăn mày một cái. Trời sinh quý khí, lời mà Dương Xuyên Xuyên nói ra dĩ nhiên có chút phân lượng.

"Buông nàng ấy ra!" Dương Xuyên Xuyên gần từng chữ một.

Tên ăn mày không nhúc nhích, nữ nhân bên cạnh thấy có người vì mình làm chỗ dựa, nàng ta càng la to hơn, "Bắt trộm, bắt trộm!!!"

"Tiểu thư nhà ta bảo người buông ra!" Tiểu Bích thấy tên ăn mày không thả lỏng túi tiền, nàng ta liền nói thay cho Dương Xuyên Xuyên.

Nữ nhân kia vừa quay đầu liền nhìn thấy Tiểu Bích. Nàng ta lập tức mở to mắt nhìn.

"Người là Đại tiểu thư của Dương gia?"

"Phải..." Dương Xuyên Xuyên gật đầu nghiêm túc.

"Đại tiểu thư thay y phục của nữ rồi..." Nữ nhân kia cười ngượng ngùng. Một khắc sau, nàng ta chợt ôm lấy tên ăn mày, "Ta đưa tiền cho người, người mau đưa ta đi, đưa ta đi..."

So với tên ăn mày trộm tiền, Đại tiểu thư của Dương gia càng đáng sợ hơn.

Dương Xuyên Xuyên nhìn theo bóng lưng chạy trốn của nữ nhân kia, sắc mặt nàng liền trở nên cứng ngắt.

"Sao lại thế này?"

"Tiểu thư, chẳng lẽ người không nhớ rõ sao? Nữ nhân ở đây, tất cả họ đều từng bị tiểu thư trêu chọc..."

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Dương Xuyên Xuyên chợt mở to hai mắt.

Đùa giỡn?

Nàng đùa giỡn bọn họ?

Không đúng, hóa ra là Đại tiểu thư Dương gia đùa giỡn bọn họ?

Dương Xuyên Xuyên không biết mình nên cười hay nên khóc, nàng ngượng ngùng nói, “Sao ta có thể đùa giỡn nữ nhân được chứ?”

Tiểu Bích cảm thấy mờ mịt, “Sao là sao ạ?”

"Tiểu thư luôn tự xem mình là son đại vương, giả làm nam nhân, đùa giỡn nữ nhân, không cần phải có lý do..."

Sờ ngực nữ nhân, hôn mặt nữ nhân, ôm eo nữ nhân...

Tiểu thư học mấy hành động đó, làm y như thật vậy!

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền cảm thấy cả người cứng đờ.

Đáy lòng nàng giống như có thứ gì đó rơi xuống ầm ầm, vỡ nát ra!

Dương Xuyên Xuyên rầu rĩ, dạo phố với tâm trạng không vui, cõi lòng không ngừng than thở, rốt cuộc nàng đã xuyên không vào kiểu người gì thế này?

Nhất thời không có hứng thú, nàng xoay người, định bụng trở về nhà.

Nhưng mà cũng bắt đầu từ ngày hôm ấy, dung mạo mỹ miều của nàng đã lan truyền khắp đế đô.

Người đến Dương gia cầu hôn nói đũa nhau không dứt.

Giờ phút này, Dương Xuyên Xuyên mới giật mình ngẫm lại.

Hóa ra trước đó, Đại tiểu thư Dương gia lớn lên ra sao, không có một ai hay biết.

Nàng ấy luôn mặc y phục nam nhân, đeo râu cá trê, che đi dung mạo của chính mình, ra cửa làm xằng làm bậy.

Còn bây giờ, dung nhan tuyệt thế của Dương Xuyên Xuyên đã lộ diện rõ ràng.

Nam nhân đều có ánh mắt động vật*. (ý nói ham sắc)

Do đó, từ đấy về sau, mỗi khi Dương Xuyên Xuyên ra cửa, nàng đều bị người ta vây quanh rất chặt.

Vào ngày nọ, nàng nghĩ ra một cách thông minh, nhờ Dương Vạn Tài chuẩn bị một chiếc kiệu, thậm chí còn phải rất nhiều theo sau để cho tất cả người bên ngoài biết Đại tiểu thư Dương gia ra cửa.

Rồi kể đó, nàng mới dẫn Tiểu Bích lên chạy ra từ cửa sau.

Dương Xuyên Xuyên và Tiểu Bích đi lại chậm chậm ở trên đường cái. Gió xuân ấm áp, ánh nắng dịu dàng, tâm trạng của hai người cực kỳ tốt.

Thật sự là rất tốt!

Lúc này đây, quả nhiên không có người nào quần quýt lấy Dương Xuyên Xuyên, mở miệng xun xoe, nịnh hót nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Nhưng mà khi nàng vừa nghĩ xong, giọng nói của ai đó đột nhiên vang lên bên tai.

"Dương tiểu thư... . . Dương tiểu thư!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nghe liền cảm thấy bước chân cứng đờ, nàng quay lại, nhìn thấy Trương công tử ở hiệu thuốc.

Ngoài tiếng cửa hán ra, bên cạnh còn có rất nhiều người vây quanh. Đằng sau hắn là vài nam tử trẻ tuổi chưa thành thân, bọn họ vây quanh Dương

Xuyến Xuyến, bảy miệng tám lời đồng loạt nói.

"Hôm nay, Dương tiểu thư và tại hạ ngẫu nhiên gặp ở trên đường, quả là rất có duyên phận!"

"Dương tiểu thư, hôm qua ta phải gia đình đưa tơ lụa đến quý phủ, chẳng lẽ tiểu thư không vui ư? Vì sao lại trả về?"

"Dương tiểu thư, hôm nay nàng đi đâu thế? Không bằng để tại hạ đi cùng nhé..."

Dương Xuyến Xuyến nhất thời cảm thấy nhức đầu, trái phải đều có người nhìn mình, nàng chợt nhìn thấy một chiếc kiệu đi lướt qua mình.

Hon nữa, trông qua dáng điệu thì hình như là nhân vật máu mặt ở kinh thành.

Chiếc kiệu ấy dừng lại trước cửa một tửu lầu.

Ngay lập tức, có người từ trong tửu lầu bước ra, cung kính cúi đầu, sau đó mới vén màn kiệu lên.

"Tô vương gia, mời - - "

Trong đầu Dương Xuyến Xuyến chợt lóe lên tia sáng.

Ánh mắt nàng hiện lên cái nhìn giảo hoạt, thậm chí môi nàng cũng nhoẻn thành một đường cong, khiến cho đám người vây quanh cảm thấy mê man, hoa mắt vì nụ cười của mỹ nhân.

Nàng có cách rồi!

Có một cách đủ để đuổi hết toàn bộ đám ruồi bọ này!

Dương Xuyến Xuyến nghĩ vậy, khuôn mặt nàng bất chợt trở nên ngạc nhiên vì vui sướng. Nàng chỉ chiếc kiệu, nói với vẻ ao ước, "Áy? Đó không phải là Tô vương gia hay sao?"

Giọng nói của nàng vừa du dương vừa ngọt ngào đến mê người. Tô Cẩm Lí định bước vào tửu lầu đã kịp nghe thấy.

Hắn từ biên cương trở về để độ không lâu, cũng không thừa nhận bản thân mình biết nhiều người ở kinh thành, vậy mà bây giờ lại có một nữ nhân gọi hắn thân thiết như vậy, dĩ nhiên là hắn kinh ngạc đến mức dừng bước lại.

Vừa quay đầu qua, Tô Cẩm Lí lập tức nhận ra nữ nhân đang nở nụ cười tuyệt mỹ với mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Nàng chính là nữ nhân mà hắn hận không thể bóp chết ngay tức khắc!

Tô Cẩm Lí nhú mày lạng lừng, nhìn chằm chằm Dương Xuyến Xuyến.

Dương Xuyến Xuyến vừa trông thấy khuôn mặt của nam nhân, máu của nàng chợt giống như bị ngưng tụ lại!

Nam nhân này, cho dù hắn có hóa thành tro nàng cũng nhận ra!

Nếu đổi lại là trước đó, nàng một mực nghĩ cách để chinh đám người vây quanh mình một chút thì bây giờ, nàng hận không thể co giò chạy biến ngay!

Nàng - Dương Xuyến Xuyến, sao vận khí lại không tốt như vậy chứ?

Khó khăn lắm mới tìm được một nam nhân quyền thế, vốn dĩ muốn mượn một chút gió đông, ai ngờ lại mượn phải đối thủ không đội trời chung?

Không đội trời chung thì không đội trời chung thôi!

Nhưng mà ... chỗ đáng chết nhất chính là thân phận vương gia của hắn!

Tô vương gia!

Một khắc này, Dương Xuyến Xuyến quả thật hận không thể khóc rống một trận!

Ai có thể nói cho nàng biết không? Tám đời tám kiếp của nàng xui xẻo lắm hay sao mà chộc trúng vương gia vậy?!

Vương gia này, không biết biết hẳn có còn... nhớ rõ chuyện trước đó?

Có còn nhớ không? Từ giờ trở đi, hẳn là hẳn sẽ làm cái đầu đáng thương của nàng rơi xuống răng rắc?

Nghĩ đến đây, toàn thân Dương Xuyên Xuyên bỗng nhiên lạnh như băng.

Tô Cẩm Lí nhìn thần sắc của nàng, từ đầu tới cuối, hẳn đều giữ vẻ lạnh nhạt.

Cuối cùng, hẳn chợt để ý đến đám nam nhân đứng phía sau nàng, ánh nhìn cũng trở nên thâm thúy, sâu sắc, thấp thoáng lộ ra mấy phần sát khí.

Dường như hẳn hiểu ra điều gì đó, nữ nhân này quả là đang lợi dụng hẳn!

Sai rồi, đúng hơn phải nói là nàng đang lợi dụng thân phận Tô vương gia của hẳn mà chẳng hề biết hẳn là Tô vương gia!

Trong khoảnh khắc, đáy lòng Tô Cẩm Lí cảm thấy không vui.

Uổng cho hẳn đường đường chính chính là một nam nhân ngọc thụ lâm phong, chẳng lẽ còn không bằng ba chữ Tô vương gia?

*Khi hẳn là vương gia, nàng lợi dụng – Khi hẳn cải trang làm dân thường, nàng chinh cho một trận □ Không có thân phận thì trong mắt nàng, hẳn chẳng là gì cả -.- chính là chinh thôi, coi bộ cũng tội

Nghĩ đến đây, Tô Cẩm Lí đen mặt, hẳn gật đầu với Dương Xuyên Xuyên, “Sao hả? Việc gì?”

Bốn chữ nhẹ nhàng băng quor bỗng chốc khiến Dương Xuyên Xuyên không thể trốn đi đâu được, nàng đành phải miễn cưỡng đi đến trước mặt hẳn, cố ý nhoèn miệng cười thành một đường cong hoàn mỹ, giọng nói cứng nhắc, “Tô vương gia... Tình cờ làm sao, không ngờ có thể gặp ngài ở đây, thật tốt quá!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

Tô Cẩm Lí nghe xong, hẳn liền nhìn Dương Xuyên Xuyên bằng ánh mắt đăm chiêu, sau đó thốt ra một câu không nóng không lạnh, “Tốt thật hả?”

Dương Xuyên Xuyên thấy cách hẳn nói có gì đó kỳ quặc, toàn thân nàng chợt đỏ mặt hơi lạnh, nhưng nàng vẫn tiếp tục mở miệng, làm ra vẻ hồn nhiên ngây thơ, gặp lại người cũ liền vui sướng.

"Tô vương gia, dĩ nhiên là thật. Từ lần đầu tiên gặp ngài, ta đã không thể chờ đến lần gặp thứ hai..."

Tô Cẩm Lí nghe nàng nói vậy thì không nói thêm nữa. Hẳn yên lặng, ngắm nhìn mấy nam nhân kia, trong mắt hiện lên vài phần hứng thú.

Đám nam nhân nhìn thấy Tô vương gia Tô Cẩm Lí, bọn họ đều cực kỳ thất vọng, nhưng vẫn ngượng ngừng, ung dung tản ra.

Bầu không khí chợt trở nên yên tĩnh.

Thế nhưng, không đợi Dương Xuyên Xuyên mở miệng lần thứ hai, Tô Cẩm Lí đã cất tiếng nói.

"Hóa ra trong lòng ngài, bốn vương có vị trí quan trọng như vậy."

Cả người Dương Xuyên Xuyên cứng đờ hết ra!

Bây giờ nàng mới hiểu rõ cái gọi là tự bê đá đập vào chân mình!

Đuối được một đám chó, nhưng lại chào đón một con hổ!

Dương Xuyên Xuyên nghiêng đầu, nở nụ cười, nàng cực kỳ sợ hãi, người này là vương gia...

Cho dù nàng “tài đại khí thô”* cũng không nên trêu vào vương gia chứ!

*Tài đại khí thô: có tài sản giàu có, khí thế bất phàm/ngoài ra còn có một nghĩa ở đây là dựa vào tiền tài và khí thế để khi dễ người khác

Trong lúc Dương Xuyên Xuyên đang suy ngẫm lại việc mình làm, ánh mắt không nghiêng không lệch (lúc này nàng đờ ra mất rồi, đầu có liếc lên liếc xuống nổi nữa) của nàng vừa vắn roi vào cái nhìn thâm thúy của Tô Cẩm Lí.

Hơn nữa, ánh mắt của hấn còn hiện lên ý cười bồn chột.

Không hiểu sao, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy tim mình bỗng chậm đi nửa nhịp, vẻ mặt nàng cũng cứng đờ cả đi.

Tô Cẩm Lí thấy vậy liền nhú mày, từ từ mở miệng, vừa lười nhác vừa tao nhã.

"Người đã thích bồn vương như thế... vậy thì bồn vương..."

Ngừng một chút, Tô Cẩm Lí đột nhiên bước tới gần Dương Xuyên Xuyên.

Nhưng hấn là nam nhân trời sinh ưa sạch sẽ, dầu sao thì vẫn đứng cách nàng ở cự ly khoảng một mét.

Cho dù cách nhau một mét, hơi thở cực nóng của hấn vẫn phả vào mặt Dương Xuyên Xuyên khiến nàng không kiềm chế nổi, nàng cảm thấy đầu óc đầu mình giống như thiếu dưỡng khí vậy.*

*Xuyên Xuyên là người hiện đại, ý nàng là khí oxy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

"Vậy thì bồn vương cũng không thể... để ý tới người..."

Nói đến đây, dường như Tô Cẩm Lí nghĩ đến cái gì đó, lời nói của hấn tràn đầy sự cười chê.

"Hóa ra, lúc trước người nghĩ cách quần lấy bồn vương là vì ái mộ bồn vương..."

"Đáng tiếc, nữ nhân trong thiên hạ nhiều như vậy, bồn vương lại chẳng hề muốn một nữ nhân hao tổn tâm cơ như người!"

"Vì vậy, bồn vương trả mấy lời này lại cho người..."

"Nữ nhân, người chết chắc rồi..."

"Tính kế bồn vương, lợi dụng bồn vương... . . ."

"Bồn vương nên bắt người thế nào cho phải?"

Ái mộ hấn hả?

Nữ nhân hao tổn tâm cơ?

Hấn cho rằng nàng làm mọi thứ như vậy, chỉ vì muốn hấn để mắt sao?

Nam nhân này quá tự cao, tự xem bản thân mình quan trọng đấy à?

Dương Xuyên Xuyên nhìn vẻ mặt cao cao tại thượng của Tô Cẩm Lí. Đúng lúc nàng định mở miệng, hấn lại đột nhiên gạt đầu, làm ra vẻ rộng lượng.

"Thôi đi, bồn vương không có tâm trạng để bức bối vì một nữ nhân. Nể tình người ái mộ bồn vương, bồn vương tạm thời tha cho người, chỉ là lần sau không được bày ra lý do này nữa!"

"Bỏn vương quả thật không muốn có một chút quan hệ nào với nữ nhân như ngươi!"

Dương Xuyên Xuyên nghe hắn nói vậy, sự kiêu ngạo từ trong cốt tủy của nàng nhất thời bị kích động mạnh mẽ!

Vì thế, nàng nhanh chóng ngừng đầu, nở nụ cười nhẹ nhàng, vừa nhìn hắn vừa chớp chớp đôi mắt, nói: "Tò vương gia đúng là tự coi trọng bản thân quá rồi!"

"Cô nãi nãi* ta đây thích tên ăn mày kia, hoàn toàn không có thêm ngấm ngấm!"

*Bà cô

"Lúc này ngài cũng thấy đấy, nam nhân quán lấy cô nãi nãi ta đây không ít, chứng tỏ cô nãi nãi tay đây rất có giá trị, chẳng qua đúng lúc nghe có người gọi hai tiếng vương gia, cô nãi nãi ta đây mới thử lợi dụng một tí!"

"Nếu ngài không phải là vương gia, cô nãi nãi ta đây mà thêm nhìn ngài một cái sao – Aaa!!!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Dương Xuyên Xuyên còn chưa nói xong, cằm của nàng đã bị đối phương nắm lấy, đẩy lên cao.

Thị vệ đi theo bên cạnh Tô Cẩm Lí cũng phải trở mắt nhìn, vẻ mặt hoàn toàn không dám tin!

Vương gia của bọn họ... lần đầu tiên trong đời, hắn động vào một nữ nhân mà chính hắn còn chưa giám sát người ta lau rửa sạch sẽ! (*Thông cảm: Nam chính của chúng ta mắc bệnh quá đả -.-)

Chuyện này có tính là... chuyện lạ hiếm thấy không?

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng vào đôi mắt đẹp của Tô Cẩm Lí, đôi mắt ấy chứa đầy lửa giận, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống nàng!

"Ngài... Ngài muốn làm gì...!!!"

"Cách xa ta một chút, nếu không ta sẽ la ‘vô lễ’ đó..."

Dương Xuyên Xuyên nhìn khuôn mặt đẹp đẽ trước mắt mình, giọng nói của nàng chợt giống như vấp phải cái gì đó!

Không thể không thừa nhận, dáng vẻ của hắn rất được!

Cho dù đang tức giận, cả người hắn cũng toát ra vẻ phong tình vạn chủng*!

*Ý nói một người có rất nhiều dáng vẻ, rất nhiều cử chỉ khác nhau ở một thời điểm nào đó, ngấm mải không chán!

Nói một câu từ tận đáy lòng, nàng quả là chưa từng gặp nam nhân nào đẹp như thế!

Tô Cẩm Lí nghe Dương Xuyên Xuyên nói vậy, hắn liền tới gần nàng thêm một bước, cúi đầu, nhìn khuôn mặt xinh đẹp lần đôi mắt trong suốt, yên tĩnh của nàng, sau đó hạ thấp giọng, nở nụ cười lần thứ hai: "Vô lễ hả?"

"Á...?"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, cảm thấy tình huống giữa nàng và hắn cực kỳ mập mờ.

Nàng nhàu mày, bỗng nhiên nghĩ tới tình cảnh của mình liền nuốt nước bọt, nói với vẻ dè dặt, cẩn trọng, thậm chí hỏi ngược lại.

"Ngài nói gì? Ta không hiểu!"

"Không hiểu sao? Chẳng lẽ ngươi quên rồi hả?"

"Từ khi có một lần ở Diệp Thành... Bỏn vương vô lễ với ngươi một lần, hôm nay, tuyệt đối không có lần thứ hai..."

Dương Xuyên Xuyên nghe hần nói vậy, đáy lòng nàng chợt cảm thấy cay đắng, giống như cảm điếc ăn phải hoàng liên*, khổ mà không thể nói.

*Một vị thuốc đông y, có vị rất đắng

Hần... hần... hần... muốn làm gì?

Không phải là truy cứu chuyện đó chứ?...

Đúng là đồ nam nhân nhỏ mọn, mới đó mà đã ghi thù!

Dương Xuyên Xuyên thăm oán, đôi mắt nàng cũng xoay chuyển thật nhanh.

Bỗng nhiên nhìn thấy khoảng cách giữa mình và hần khá gần, nàng nghĩ ngợi rồi lập tức bày ra dáng vẻ “ta sẽ cho ngươi được chết tử tế!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Dương Xuyên Xuyên nhất thời cắt lời to gan, lớn mật, chẳng thềm để ý đến vẻ mặt kinh ngạc và ánh mắt mở to nhìn mình của người xung quanh. Nàng phấn khởi, nói.

"Tô vương gia... Chuyện đó... chuyện đó... Ta vào nhà xí, chưa kịp rửa tay, hơn nữa sáng sớm cũng không chải răng, rửa mặt... Tô vương gia... ta còn chưa tắm tận ba ngày cơ..."

Tô Cẩm Lí bỗng nhiên cảm thấy ghê tởm cả người, hần lập tức buông tha cho Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên đã được nói lòng, nàng nhanh chóng chạy tới bên cạnh Tiểu Bích, sau đó quay đầu, nở nụ cười tươi tắn với Tô Cẩm Lí rồi la lớn.

"Hóa ra Tô vương gia cũng chẳng hơn được ai cả, dễ bị lừa tới mức như vậy!"

Nói xong, nàng liền kéo Tiểu Bích chạy thoát khỏi đó!

Tô Cẩm Lí nghe vậy, hần chợt ngẩn ra, dường như hiểu rõ điều gì đó trong nháy mắt.

Phía sau thị vệ là một quả cầu khừ độc bằng bông được đặt ở trên mặt đất. Tô Cẩm Lí quát một tiếng độc ác: “Cút!”

Hần vốn trời sinh kiêu ngạo, bàn tay bỗng chốc nắm chặt hết sức có thể, nữ nhân kia dám lừa hần!

Đáng chết!

Hần liên tục bị bại trong tay của một nữ nhân!

Tô Cẩm Lí sai bước đến bên chiếc kiệu, ánh mắt chứa đầy ý cười lạnh lẽo.

"Vương gia, ngài không chờ Thái tử gia sao?"

"Không, về phủ!"

Tô Cẩm Lí ngồi trong kiệu, toàn bộ tâm trí của hần đều đang nghĩ tới nữ nhân kia.

Từ khi hần sinh ra đến nay, thân phận hiển hách, địa vị tôn quý, dung mạo tuyệt mỹ, tựa như phạm vi xung quanh hần được khảm bằng vàng.

Từ nhỏ, hần đã sống trong sự chú ý của vạn người.

Hần cao ngạo, hần cao cao tại thượng, thậm chí hần còn bướng bỉnh, lì lợm, không ai sánh bằng!

Nữ nhân ư? Hần đã thấy nhiều.

Từ sau khi hần trưởng thành, phụ vương đưa tới cho hần, mẫu phi đưa tới cho hần, thậm chí văn võ cả triều cũng đưa người tới chỗ hần để lấy lòng!

Hoặc nói là, bên cạnh hắn không thiếu nữ nhân vây quanh!

Nhưng hắn không thích, chẳng có ai vào được mắt hắn.

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm... là đứa nhỏ được Vương hậu nhận nuôi.

Thế nhưng, Sơ Tâm cũng chỉ là giấc mộng, hắn có thể hy vọng nhưng không thể làm được.

Lúc Vương huynh Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm được định hôn ước, không phải hắn chưa từng đau lòng, nhưng hắn càng tiếc nuối nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Hắn mang theo nỗi tiếc nuối, nhìn ngắm vô số nữ nhân, nhưng tất cả bọn họ đều khó có thể khiến hắn động lòng, ngay cả hắn cũng thờ ơ.

Cho dù là lúc phát tiết dục vọng của nam nhân, hắn cũng không hề có một chút thương tiếc.

Thế nhưng, nữ nhân mà hắn từng gặp ở Diệp Thành, trông qua vô cùng đoan trang, dịu dàng, nhã nhặn, là một nữ nhân khuynh quốc khuynh thành, vậy mà mỗi lần gặp gỡ, nàng đều khiến hắn phải âm thầm nổi lửa giận dữ.

Mỗi lần nàng chạm vào hắn, mỗi lần đôi bên đột nhiên xảy ra tranh cãi, nàng đều làm cho hắn có cảm giác vô cùng khác biệt.

Khác biệt đến mức có một không hai.

Có một không hai.

Hắn không thể không thừa nhận ánh mắt mình đã chú ý đến nàng.

Nghĩ đến đây, ánh nhìn của Tô Cẩm Lí đột nhiên trở nên nghiêm túc --

Có lẽ nữ nhân ấy đang đùa, trò hề gì chứ?

☆☆

Mỗi năm một lần, lễ hội hoa đăng lại diễn ra.

Đó là ngày hội truyền thống của Hằng quốc.

Vào ngày ấy, ngôi miếu nữ thần treo đầy đèn hoa, đủ mọi kiểu dáng.

Nam nữ chưa gả đến đây, nữ tử nhìn trúng chiếc đèn hoa nào, nam tử đoán trúng chiếc đèn hoa ấy thì theo như lời đồn, bọn họ có thể hòa hợp trăm năm.

Do đó, ngày này cũng trở thành lễ nhân duyên.

Một ngày náo nhiệt như vậy, sao có thể thiếu Dương Xuyên Xuyên được?

Bên cạnh ngôi miếu nữ thần, người đến người đi, náo nhiệt sục sôi.

Dương Xuyên Xuyên ngắm đèn hoa rực rỡ muôn màu, bỗng nhiên cảm thấy hoa cả mắt.

Nàng nhìn trái nhìn phải, rốt cuộc cũng chọn được chiếc đèn mình thích: đèn màu đỏ, hình con thỏ.

Dương Xuyên Xuyên liền bước tới bên ấy.

☆☆

"Oa... Cảnh Lương, chàng xem, chiếc đèn hoa kia thật là đẹp..."

Tô Sơ Tâm chỉ vào một chiếc đèn hoa ở phía xa, vừa nói vừa hào hứng vừa nở nụ cười duyên với Tô Cảnh Lương.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Tô Cẩm Lí nghe Tô Sơ Tâm nói vậy, hần hơi nghiêng đầu qua một bên, nhưng không hề nhìn mặt nàng ta, trái lại chỉ để mắt đến chỗ mà ngón tay ngọc của nàng ta đang chỉ, đáy lòng bỗng dưng chấn động.

Đèn hoa...

Nhân duyên hòa hợp trăm năm..

Trái tim của hần chợt cảm thấy sầu khổ làm sao, nhưng bản thân phải làm ra vẻ không hề để ý, hần ngẩng nhìn cảnh vật dưới bầu trời đêm bằng ánh mắt hững hờ.

Trong biển đèn hoa, ánh mắt lóe lên cảm xúc lạnh nhạt.

Nam tử tên Cảnh Lương kia chính là Thái tử đương triều (triều đại đương thời).

Nghe Tô Sơ Tâm nói vậy, y liền quay đầu, nhìn nàng ta bằng vẻ dịu dàng, lòng thì động, mắt thì cười.

Nơi đáy mắt sâu thẳm lóe lên tia sáng bí hiểm, y liếc nhìn Tô Cẩm Lí hờ hững đang đứng cách mình một khoảng.

Người đệ đệ của y đứng ở thế hoàn toàn đơn độc, dáng người nhanh nhẹn, y phục trắng toát, nhìn không ra vẻ mặt của hần.

Giọng nói dịu dàng như nước suối chảy của Tô Cảnh Lương cất lên từ từ.

"Hôm nay xuất cung, vốn là thuận theo ý nàng."

"Thật ra, Sơ Tâm à, nàng cần gì phải để ý đến lời đồn đại ở chốn dân gian chứ?"

"Nàng tình ta nguyện, tình nồng mật ý, chẳng lẽ chúng ta còn không thể hòa hợp trăm năm hay sao?"

Nói xong những lời này, Tô Cảnh Lương liếc nhìn Tô Cẩm Lí một cái thật nhanh.

Nam tử mặc y phục màu trắng rõ ràng đã có một chút căng thẳng, nhưng vẻ mặt của hần vẫn cứ thờ ơ như cũ.

Tô Sơ Tâm nghe vậy liền chớp mắt, khuôn mặt sáng rỡ như vàng trắng hiện lên vẻ mong đợi.

"Cảnh Lương, ta chỉ cầu một chút cho yên tâm... Huống hồ, Cảnh Lương, chàng đã đồng ý với ta..."

Nàng ta thích Tô Cảnh Lương.

Từ lần đầu gặp y, nàng ta đã thích rồi.

Lúc chưa được Vương hậu nuôi dưỡng, Tô Sơ Tâm đã nghe nói Tô Cảnh Lương có rất nhiều ưu điểm, dụng binh như thần, tư thế oai hùng, tuấn mỹ vô song, đường đường chính chính là quý tộc hoàng gia.

Bắt đầu từ thời điểm ấy, nàng ta đã mong tưởng rồi --

Rốt cuộc đó là nam tử thế nào? Vẻ ngoài ra sao?

Do đó, từ lần đầu gặp y, nàng ta liền vụng trộm, sợ hãi mà nhìn y một cái. Tâm tư vốn đã đơn thuần, chỉ một cái liếc mắt, trông thấy khuôn mặt tao nhã, tuấn mỹ, Tô Sơ Tâm đã không thể kìm lòng rồi bị cuốn vào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Phụ Trách Với Ta Cả Đời

Khi đó, nàng liền bắt đầu ảo tưởng ——

Rốt cuộc như thế nào là một người nam tử? Lớn lên là bộ dáng gì?

Cho nên, lần đầu tiên nàng nhìn thấy hắn.

Sợ hãi len lén nhìn hắn một cái.

Tâm tư mơ hồ, sau khi nhìn thấy nam tử tao nhã tuấn mỹ này, không kim lòng được mà trầm luân.

Từ đó về sau, nàng mong đợi, ngóng nhìn, do dự, hưng phấn...

Tất cả cũng là bởi vì Tô Cảnh Lương.

Nàng đường đường là Sơ Tâm công chúa Hằng Quốc.

Muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Vậy mà, vì một phu quân.

Vì tâm tư nữ tử nhỏ nhoi, cam tâm tình nguyện tin vào truyền thuyết miếu thần nữ này.

Làm như vậy, chỉ là một tâm nguyện, một nguyện vọng.

Nghĩ tới đây, Tô Sơ Tâm ngược mắt lên, kiên định nhìn Tô Cảnh Lương.

Nhỏ giọng và thành khẩn nói:

"Cảnh Lương, ta sợ..."

"Cho nên, vì tương lai của chúng ta, bất luận là cái gì."

"Chỉ cần chúng ta có thể ở chung một chỗ thật tốt, ta đều nguyện ý..."

"Cái gì cũng nguyện ý... thử nghiệm!"

Tô Cẩm Lí nghe được lời như vậy, hơi nghiêng đầu, lại liếc nhìn về hướng ngược lại.

Một khắc kia, hắn cảm giác được rõ ràng, đáy lòng mình đau nhói.

Nở một nụ cười lạnh nhạt, vẫn như không có chuyện gì xảy ra như cũ, dáng vẻ thong dong tự đắc.

Tô Cảnh Lương lại hơi dừng lại.

Nhìn về mặt Tô Sơ Tâm rất nghiêm túc, đáy lòng thoáng hiện một chút mềm mại.

Vươn tay ra, xoa xoa mái tóc dài mềm mại của Tô Sơ Tâm.

Rồi sau đó lại nhìn một chút đám người đến người đi, vô cùng chật chội.

Nhưng, lúc quay đầu nhìn về phía Tô Sơ Tâm, vẫn mang theo vài phần ôn nhu nói:

"Người chờ ta ở chỗ này, ta qua đó cảm..."

Dừng một chút, giống như là nghĩ tới điều gì, quay đầu hướng về phía Tô Cẩm Lí nói:

"Hoàng đệ, phiền toái đệ chiếu cố cho Sơ Tâm, người đến người đi, đừng để người khác chen lấn nàng!"

Tô Cẩm Lí nghe được lời như vậy, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như mây gió.

Liếc nhìn gò má Tô Cảnh Lương trước mặt, lại từ đầu đến cuối không có dừng khí liếc mắt nhìn Tô Sơ Tâm.

Trong lòng không nói ra được phiền muộn, dọc theo đường đi, bị bọn họ mạnh mẽ lôi kéo, bởi bạn.

Nhìn tình cảm của hai người đã vô cùng nồng đậm, tâm Tô Cẩm Lí, có chút không thể làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Phụ Trách Với Ta Cả Đời 2

Tô Cẩm Lí nghe được lời như vậy, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như mây gió.

Liếc nhìn gò má Tô Cảnh Lương trước mặt, lại từ đầu đến cuối không có dừng khí liếc mắt nhìn Tô Sơ Tâm.

Trong lòng không nói ra được phiền muộn, dọc theo đường đi, bị bọn họ mạnh mẽ lôi kéo, bởi bạn.

Nhìn tình cảm của hai người đã vô cùng nồng đậm, tâm Tô Cẩm Lí, có chút không thể làm gì.

Hắn để cho mình biểu hiện ra lạnh nhạt một chút, ý đồ che giấu đi, áp chế phiền muộn ở đáy lòng mình sắp khổng chế không được.

Vậy mà, lại càng khổ sở hơn, lại cự tuyệt đáy lòng, mãnh liệt tuôn ra.

Thì ra là, thời gian lâu như vậy, hắn không phải là không mong đợi, không phải là không để ý ——

Hắn cũng hi vọng, hi vọng Sơ Tâm, giống như ngày trước vậy, lôi kéo tay áo của hắn, thẹn thùng ngọt ngào gọi một tiếng:

"Cẩm Lí, theo ta tới Ngự Hoa Viên đi dạo một chút đi..."

"Cẩm Lí, mang ta đi khu vực săn bắn đi..."

"Cẩm Lí, dẫn ta tới Túy Nguyệt Lâu đi..."

Mà khi đó hắn, cho là Tô Sơ Tâm thích đánh hắn, thích hắn.

Nhưng là, cho tới bây giờ, mới chợt hiểu ra ——

Thì ra là, khi đó, trong trái tim Tô Sơ Tâm, đã chôn giấu một người thật sâu.

Tô Cảnh Lương...

Đi Ngự Hoa Viên, có thể thấy Tô Cảnh Lương nhân tiện uống rượu với thị thiếp của mình.

Tô Sơ Tâm sẽ giống như là tiểu hài tử, nhào qua, ôm Tô Cảnh Lương, giả bộ đáng vẻ vô tội:

"Thái tử ca ca, theo ta và Cẩm Lí chơi đùa đi..."

Đi khu vực săn bắn, Tô Sơ Tâm sẽ bốc đồng chạy tới đó, cố ý tặc chân.

Sau đó hai mắt sẽ tội nghiệp, nhìn Tô Cảnh Lương, vô cùng ủy khuất bĩu môi, nói:

"Thái tử ca ca, ta không đi được, người cổng ta có được không?"

Đi Túy Nguyệt Lâu, thanh lâu lớn nhất Đế Đô, Tô Cảnh Lương phong lưu thành tính, đương nhiên nhiều lần lưu luyến ở nơi này.

Tô Cẩm Lí thích sạch sẽ thành tính, đương nhiên vô cùng chán ghét nơi này.

Vậy mà, cắn chặt răng, Tô Cẩm Lí vẫn mang theo Tô Sơ Tâm đi tới nơi này.

... ..

Tô Cẩm Lí đột nhiên cắt đứt ý nghĩ của mình, không thể tiếp tục nữa.

Cũng đã hai năm, hôn sự của Tô Sơ Tâm và Tô Cảnh Lương, đã định ra tới hai năm rồi.

Nên lưu, không giữ được!

Nên vứt, cũng không nên giữ lại!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Phụ Trách Với Ta Cả Đời 3

Cũng đã hai năm, hôn sự của Tô Sơ Tâm và Tô Cảnh Lương, đã định ra tới hai năm rồi.

Nên lưu, không giữ được!

Nên vứt, cũng không nên giữ lại!

"Thôi, vẫn là Bồn vương đi đi..."

"Sơ Tâm công chúa là Thái tử phi, Bồn vương có thể nào phụng bồi được, không khỏi có chút bị người khác bắt thóp!"

Tô Cẩm Lí nhàn nhạt bỏ lại một câu như vậy, sai bước đi về phía đám người.

Tô Sơ Tâm nhìn bóng lưng lạnh lùng của Tô Cẩm Lí, để lộ ra mấy phần thành thực cao ngạo hơn trước, khề cau mày.

Tô Cẩm Lí, thế nhưng lại gọi mình là Sơ Tâm công chúa...

Hắn đều gọi mình là Sơ Tâm, Tiểu Sỏa Qua, Tiểu Ngai Qua*,...

*tiểu sỏa qua, tiểu ngai qua: quả dưa nhỏ ngu ngốc

Chưa qua bao lâu, nam tử giống như là ca ca này, trở nên càng lúc càng thành thực mê người rồi sao?

Chưa qua bao lâu, nam tử vô cùng thân thiết với mình, trở nên càng lúc càng xa cách mình rồi sao?

Chưa qua bao lâu, Tô Cẩm Lí coi mỗi câu nói của mình đều trở thành bảo bối, che chở mình bảo hộ mình, phảng phất như có một kênh rãnh cắt ngang qua với mình?

Tô Cảnh Lương khề nhừ mày, đi tới bên cạnh Tô Sơ Tâm.

Lôi kéo tay của nàng, chống lại con ngươi linh động của Tô Sơ Tâm.

Trên mặt bất động thanh sắc, vươn tay ra xoa xoa gương mặt của Tô Sơ Tâm.

Ôn nhu nói: "Sơ Tâm, hoàng đệ, đối xử với ngươi thật là tốt!"

Tô Sơ Tâm nghe được lời như vậy, đột nhiên ngẩng đầu lên, hơi lắc lắc.

Sau đó phảng phất như là đang biện giải gì đó, nhanh chóng nói:

"Không phải vậy, Cảnh Lương, ta thích chàng nhất..."

Nói tới đây, gương mặt hơi đỏ ửng lên.

Tô Cảnh Lương nghe được lời như vậy, duỗi tay ra ôm Tô Sơ Tâm vào trong ngực của mình.

Kề sát bên tai nàng, nhu hòa nói: "Ừ, ta biết."

Trên mặt Tô Sơ Tâm rõ ràng thoáng qua vẻ thất vọng.

Cảnh Lương, chàng ấy... Cho tới bây giờ đều là những lời này.

Mình ra về lòng tràn đầy tình yêu về phía hần, hần cũng chỉ là một câu nói lạnh nhạt như vậy.

Ừ, ta biết...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (5)

Dương Xuyên Xuyên khó khăn lắm mới có thể chạm vào hoa đăng ở dưới nước.

Thế nhưng khi nàng vươn tay định lấy nó thì đồng thời cũng có một người vươn tay muốn lấy.

Dương Xuyên Xuyên chợt cảm thấy mất hứng, nàng đã trải qua trăm ngàn khổ sở mới chen lấn được đến đây, tất cả chỉ vì hoa đăng này mà thôi!

Làm sao có thể để người khác cướp đồ của mình chứ?!

Dương Xuyên Xuyên lớn tiếng la lên: “Hoa đăng đó là của ta! Ta đưa tay ra trước!”

Tô Cẩm Li nhú mày, sau đó nhận ra có người đang nói mình, giọng điệu hết sức quen thuộc.

Hần bỗng nhiên ngẩng đầu.

Nhìn thấy dung mạo nghiêng nước nghiêng thành kia, khuôn miệng ai đó nở nụ cười thản nhiên, nụ cười xinh đẹp khuynh đảo cả thiên hạ.

Thế nhưng, hần lại cau mày!

Ánh mắt có vẻ không vui!

Nhất định là nữ nhân này đang chơi trò “lạt mềm buộc chặt” với hần!

Trên đời làm gì có chuyện trùng hợp như vậy? Đầu tiên là Diệp Thành, sau đó là quán trà, kế tiếp là đế đô, bây giờ lại là hoa đăng...

Năm lần bảy lượt, hần đi tới đâu cũng gặp phải nàng!

Nếu thật sự là duyên phận trùng hợp, nếu thật sự là không hẹn mà gặp? Hần chẳng thêm tin đâu!

Gặp lần hai thôi chứ, ai lại gặp tới lần thứ tư?!

Nữ nhân này, hần biết rõ nàng là đại tiểu thư danh môn quý tộc. Coi như nàng thông minh, dùng nhiều cách thức, nàng tưởng mình có thể gạt được hần à?!

Dương Xuyên Xuyên nhìn thấy khuôn mặt Tô Cẩm Li thì rất kinh ngạc.

Chẳng lẽ thế giới nhỏ như vậy sao?

Nàng đi tới đâu cũng gặp hần hết!

Dương Xuyên Xuyên nhìn thẳng cặp mắt trong suốt của Tô Cẩm Li, nhưng cái nhìn của hần lại rất can rở, kèm theo mấy phần mỉa mai.

Đĩ nhiên là nàng biết ý của hần, bỗng nhiên cảm thấy suýt chút nữa thì hôn mê bất tỉnh.

Nàng đúng là xui xẻo tám đời, cứ phải đụng mặt hần!

Chỉ cần bước ra khỏi cửa lớn Dương gia, cho dù nàng đi đến đâu, dường như đều có khả năng gặp lại hần!

Huống hồ nàng lại biết hần là Tô vương gia.

Lúc về nhà, nàng từng giả vờ như vô ý, hỏi phụ mẫu thời cổ đại – cũng là phụ mẫu hiện giờ của mình.

Hai người lôi kéo nàng cả buổi tối, lái nhai một hồi cho nàng nghe về lịch sử vinh quang của Tô vương gia.

Thậm chí, phụ mẫu còn nói rằng, nếu như nàng có thể gả cho Tô vương gia thì đó chính là phúc đức mấy đời mà Dương gia tu được!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (6)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Dương Xuyên Xuyên thấy lão cha và lão nương khen ngợi Tô Cẩm Lí như vậy, nàng không thể không thừa nhận rằng đáy lòng mình thực sự dấy lên một chút ghen tỵ!

Nghĩ đến đây, Dương Xuyên Xuyên chợt lườm đối phương một cái!

Đụng phải hấn, đúng là hết như bị bóng đè!

Tô Cẩm Lí và Dương Xuyên Xuyên đối mắt với nhau cực chuẩn xác!

Bốn mắt giao nhau, cả hai đều nhìn ra ý khiêu khích trong mắt đối phương.

Đồng thời kinh ngạc một hồi.

Nhưng cả hai cũng nhanh chóng quay đầu lại cực ăn ý.

Về mặt khinh thường, không thèm nhìn đối phương.

"Thiếu gia, cô nương, kiểu hoa đăng này chỉ có một, hai người xem... chúng tôi phải làm sao bây giờ..."

Tô Cẩm Lí nghe vậy thì chợt nghĩ đến Tô Sơ Tâm đang chờ hoa đăng.

Dáng vẻ của hấn thêm mấy phần cường thế, đoạt lấy hoa đăng trong tay Dương Xuyên Xuyên.

Động tác bá đạo thô lỗ, nhưng lúc cầm lấy hoa đăng thì hấn lại giống như đang che chở cho nó vậy.

Sau đó lấy tiền đưa cho người coi miếu, thân nhiên rời đi.

Dương Xuyên Xuyên nhìn bóng dáng bỏ đi của Tô Cẩm Lí, quả nhiên là hấn không thèm để nàng vào trong mắt (khinh thường).

Về mặt nàng không thể nhìn được nữa.

Một ý nghĩ không ngừng quay cuồng trong lòng...

Con lợn tự cao tự đại đáng chết kia! Dám khinh bỉ ta? Không thèm nhìn ta? Lại còn cướp hoa đăng của ta?

Đột nhiên, Dương Xuyên Xuyên bước đi thật tiêu sái đến trước mặt Tô Cẩm Lí, cản đường của hấn một cách không khách khí.

Ánh mắt hấn vừa trong trẻo vừa lạnh lùng, nét cười thanh nhã như một vị thần.

Nhưng lại là cười lạnh, hơi thở lại không hề dồn dập.

Chỉ liếc Dương Xuyên Xuyên một cái.

Giọng điệu tựa như cười, tựa như không cười, kèm theo tiếng hừ lạnh lẽo: "Có chuyện thì mau nói!"

Dương Xuyên Xuyên ngược đời mắt sắc lạnh lên, nhìn thấy dáng vẻ không kiên nhẫn của Tô Cẩm Lí.

Nàng cũng làm ra dáng vẻ lười nhác mà nhìn hấn đang liếc mình, sau đó chỉ tay vào hoa đăng kia.

Nói: "Đưa hoa đăng cho ta!"

Tô Cẩm Lí nhìn thoáng qua hoa đăng trong tay mình, khóe mắt chợt lóe lên ánh nhìn khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (7)

Nhưng hắn cũng nhanh chóng lấy lại sự tự nhiên, mở miệng nói: “Bây giờ là của ta!”

"Ngươi - - "

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, ngón tay nàng âm thầm siết chặt, cố gắng kìm nén cơn tức trong lòng.

Nàng ngẩng đầu lên từ từ, hít thật sâu.

Đề bản thân mình trông có vẻ lạnh nhạt hơn.

Sau đó mới mở miệng nói: "Ta nhìn trúng trước đây chứ, là ngươi cướp lấy!"

Lời của nàng vừa thốt ra, đôi mắt Tô Cẩm Lí chợt ánh lên cái nhìn sắc lạnh như băng.

Nữ tử này, quả nhiên có ý đồ xấu với hắn!

Các ngươi nhìn xem..

Nhìn xem, tự nàng ta nói ra rồi đấy! Nàng ta nhìn trúng, ta lại cướp mất!

Hắn không tin, trong hơn một ngàn cái hoa đăng ở đây, nàng lại cố tình nhìn trúng một cái mà Tô Sơ Tâm coi trọng!

Nữ tử này, quả nhiên là cố tỏ vẻ, lật mềm buộc chặt!

"Đường đường là Vương gia, vậy mà cũng không hơn được cái gọi là ‘ý thể hiếp người’ nhỉ?!"

Dương Xuyên Xuyên khẽ mở miệng, cánh môi đỏ miệng tràn đầy sự quyến rũ.

Nàng thản nhiên nói tiếp: “Không thể không nói, kiểu người như Tô vương gia, tiểu nữ quả là cực kỳ sợ hãi đấy!”

Sự châm chọc trong lời nói của nàng cứ hiển hiện rất tự nhiên!

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng: "Một khi đã sợ hãi như vậy thì ngươi đừng có xuất hiện trước mặt bọn vương mã!"

Hắn đột nhiên phẩy tay áo một cái, xoay người muốn rời khỏi.

Chợt nhìn thấy ở đằng sau, Tô Cảnh Lương và Tô Sơ Tâm đang đi tìm mình.

Hắn vẫy vẫy tay, định vươn tay đưa hoa đăng cho Tô Sơ Tâm.

Nào ngờ lại nghe thấy giọng nói nhàn nhạt của Dương Xuyên Xuyên ở sau lưng.

"Do ngươi xuất hiện ở trước mặt bọn tiểu thư trước chứ bộ!"

Trong nháy mắt, Tô Cảnh Lương, Tô Sơ Tâm và bọn thị vệ theo cùng đều giống như ngừng thở.

Ai nấy đều kinh ngạc mà nhìn Dương Xuyên Xuyên, sau đó lại nhìn sang Tô Cẩm Lí.

Khắp thiên hạ này, đừng nói là Tô Sơ Tâm, cho dù là người như Tô Cảnh Lương cũng không dám nói lời như thế với Nhị hoàng tử bướng bỉnh kiêu ngạo!

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (8)

Tô Cẩm Lí bỗng nhiên quay đầu, cho rằng bản thân mình nghe lầm rồi!

"Đừng quên, ta nhìn trúng hoa đăng đó trước, người tới sau mà còn tự tay cướp lấy!"

"Nếu như ta nhớ không lầm, hình như hôm nay là Tiết nhân duyên."

"Tô vương gia làm như vậy, thật sự khiến người ta hoài nghi đấy!"

Tô Cẩm Lí cố hết sức đưa hoa đăng cho Tô Sơ Tâm

Dương Xuyên Xuyên nhìn hoa đăng rơi vào lòng Tô Sơ Tâm, sau đó lại thấy ánh mắt Tô Sơ Tâm dán chặt vào người Tô Cảnh Lương, nàng chợt nghĩ đến đáng về che chở hoa đăng ban nầy của Tô Cẩm Lí.

Bỗng nhiên... nghĩ tới cái gì đó!

Khóe miệng Dương Xuyên Xuyên khẽ giật, hiện lên ý cười.

"À há? Hóa ra ta nghĩ sai rồi há? Còn có hàm nghĩa khác sao? Cùng lắm thì Tô vương gia chỉ là người chạy việc..."

Tô Cẩm Lí nghe nàng nói vậy thì đột nhiên quay đầu lại.

Hắn neho đôi mắt tràn đầy cái nhìn nguy hiểm, trong nháy mắt đã muốn nuốt chửng Dương Xuyên Xuyên, con giận ngập đầu!

Đã vậy còn trông thấy ánh mắt Dương Xuyên Xuyên lóe lên một chút giật mình, một chút khinh thường, thậm chí còn có mĩa mai, trào phúng!

Tô Cẩm Lí hoàn toàn không thể khống chế được nữa!

Hắn thích Tô Sơ Tâm!

Cho dù có người biết được chuyện đấy, cho dù là Thái tử Tô Cảnh Lương, chẳng ai dám nói thẳng ra lời mĩa mai với hắn như vậy!

Nữ tử này lại có gan vạch trần điểm yếu của hắn!

Một con giận dữ lan ra khắp toàn thân!

Tô Cẩm Lí đột nhiên bước đi tiêu sái đến trước mặt Dương Xuyên Xuyên, bắt lấy tay nàng.

Bé thân mình nhỏ gầy của nàng lên vai mình rồi nhanh chóng biến mất trong đám người.

Tiểu Bích nhìn thấy tiểu thư nhà mình bị người ta bắt cóc thì chợt hoảng hốt cả lên.

Tô Sơ Tâm chưa bao giờ nhìn thấy một Tô Cẩm Lí như thế, nàng nhìn bóng lưng hai người ấy mà sắc mặt sợ run.

Chỉ riêng Tô Cảnh Lương, trong đầu y hiện lên một chút hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (9)

Ánh trăng bàng bạc tỏa sáng và rải đầy khắp mặt đất.

Tô Cẩm Lí khiêng Dương Xuyên Xuyên xuyên qua đám người, xoay mình lên ngựa rồi chạy băng băng trên đường cái.

Gió đêm lạnh lẽo thổi qua hai gò má hần.

Gió mạnh đến mức làm hần tỉnh lại.

Rốt cuộc hần đã phạm phải điều gì chứ?

Trừ Tô Sơ Tâm ra, hần chưa từng nghĩ bản thân mình sẽ động lòng với nữ nhân nào khác.

Từ tận đáy lòng, hần chỉ nhận định một nữ tử là Tô Sơ Tâm mà thôi.

Cho dù nàng ta không yêu hần, cho dù trong mắt nàng ta không có hần, hần cũng không đành lòng làm tổn thương nàng ta một chút nào!

Nhưng bây giờ, hần đã làm ra một chuyện mà bản thân chẳng dám tưởng tượng!

Khiêng một nữ nhân, hơn nữa nàng còn khiến hần không không chế được đến mức quên sạch sẽ việc thích Tô Sơ Tâm!

Tô Cẩm nhú mày, đáy lòng chợt nghĩ đâm lao thì phải theo lao thôi!

Phải làm sao mới có thể giải quyết nữ tử từ trên trời rơi xuống này?

Dương Xuyên Xuyên thật sự muốn nôn, ngựa chạy băng băng với tốc độ nhanh tới mức không thể nào tưởng tượng nổi!

May mắn là lúc còn ở thời hiện đại, nàng từng học cưỡi ngựa, bằng không thì hôm nay nhất định sẽ ngã đi mất!

Nàng có thể cảm giác được tiếng gió vù vù bên tai mãnh liệt đến mức nào, đầu óc tựa như muốn choáng váng, mắt hoa lên làm nàng khổ sở không sao tả hết.

Hồi lâu, nàng mới cảm thấy tốc độ chậm chậm lại.

Cả người cũng từ từ hoàn hồn.

Nhưng sau đó chợt phát hiện mình đang ở trong cái ôm siết chặt của một nam nhân.

Cái ôm của nam nhân này vừa ấm áp, vừa rộng lớn lại vừa kỳ quái, khiến cho người ta có cảm giác vững vàng.

Mà chính nàng còn ôm chặt lấy eo hần.

Trong nháy mắt, tim của Dương Xuyên Xuyên bỗng nhiên đập dồn dập, không thể không chế.

Hơi thở tràn đầy mùi hương thơm ngát của nam nhân vây lấy nàng...

Nàng không nhớ rõ... rốt cuộc đã qua bao lâu, nàng không được một nam nhân ôm ấp như vậy.

Thậm chí, nàng từng cho rằng cả đời này, ngoại trừ Tô Từ An, nàng sẽ không bao giờ được nam nhân bế nữa.

Dương Xuyên Xuyên bắt buộc bản thân phải lấy lại tinh thần, nhưng từ tận đáy lòng nàng lại có gì đó khó thể nói thành lời, cứ luẩn quẩn quanh mãi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (10)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Nàng cứng đầu, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói:

"Buông ta ra! Chẳng lẽ ngươi không biết nam nữ thụ thụ bất thân à? Nếu ôm ta như vậy, ngươi phải phụ trách cả đời ta!"

Tô Cẩm Lí nghe nàng nói thế, sắc mặt hần chợt trở nên xanh mét.

Hần cười lạnh, cuối cùng thì nàng cũng để lộ mục đích thật sự rồi!

Tô Cẩm Lí nhìn quanh cảnh xung quanh, tựa như nghĩ tới gì đó.

Hắn đột nhiên tăng tốc, ngựa nhanh chóng chạy về phía trước.

"Phụ trách cả đời người? Mơ đi!" Tô Cẩm Lí nói không nhanh không chậm.

"Vậy thì mau thả ta xuống!"

Tô Cẩm Lí nghe vậy, lập tức nhìn thoáng qua nàng.

Đáy mắt lóe lên ánh mắt ý vị không rõ ràng, hắn lập tức nhếch môi lên.

Nói rất gọn gàng dứt khoát: "Được!"

Ngay sau đó, Dương Xuyên Xuyên cảm thấy cả người mình bị Tô Cẩm Lí túm lấy.

Nàng kêu lên một tiếng, cả người bị vứt xuống đường.

Tồm ~.~

Dương Xuyên Xuyên thét chói tai, dùng sức vuốt nước trên mặt!

Nam nhân đáng chết, dám vứt nàng xuống nước!

Đêm tháng tư, nước sông lạnh như băng!

Trời ạ, nàng cảm thấy toàn thân bị động, không thể nhúc nhích rồi!

Mà Tô Cẩm Lí lại ngồi trên lưng ngựa, nhìn từ trên cao xuống, nhìn chăm chăm nàng với vẻ hiên ngang.

Đuôi mắt hắn tràn đầy sự lạnh lùng, đôi môi khẽ nhếch lên, thản nhiên nói:

"Nữ nhân, tốt nhất đừng có nảy sinh ý đồ quán lấy ta, không có lợi cho người đâu!"

Nói xong, hắn xoay người, thậm chí còn kiêu ngạo muốn rời khỏi.

Dương Xuyên Xuyên thật sự rất muốn la to lên, nàng không biết bơi đâu...

Nàng sợ nhất là nước!

Nhìn bầu trời đêm yên tĩnh, ở đây chỉ có một mình, một khắc này, Dương Xuyên Xuyên thật sự sợ hãi.

Nàng dùng sức giãy dụa, đáy lòng chua xót.

Trong nháy mắt, nàng nhìn bóng lưng Tô Cẩm Lí mà chợt nhớ tới một bóng lưng kiên quyết khác.

(Ở đoạn này sẽ bắt đầu hồi tưởng về hiện đại nên mình dùng lối xưng hô khác)

Lúc đó, cô thật sự cho rằng Tô Tử An thích mình.

Cô quán lấy anh, dính lấy anh, một tiểu thư ngàn vàng vốn kiêu ngạo, tính tình nóng nảy lại ngày càng tinh tế và sâu sắc...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (11)

Tìm cô rung động vào năm mười lăm tuổi, "nhất kiến chung tình" – vừa gặp đã yêu Tô Tử An.

Cho dù vào lúc ấy, được vây quanh bởi những cảm xúc yêu đương nhạt nhòa, cô cũng không hiểu được yêu là gì!

Cô gọi Tô Tử An là anh, anh cũng chăm sóc cô như một người anh trai thật sự.

Tô Tử An hút thuốc, uống rượu; cô ăn kẹo mềm bọc đường, uống nước trái cây chua ngọt.

Sau này, anh đến Bắc Kinh học đại học, cô bỗng đồng lòng phải đi theo.

Cô cứ cố chấp như thế, luôn cho rằng một khi mình thích người con trai nào thì người con trai đó sẽ là người đàn ông của mình suốt đời, không cho phép anh rời khỏi mình.

Lúc ấy, Dương Xuyên Xuyên đúng là “ngang ngược càn quấy” (vô pháp vô thiên).

Ba mẹ yêu thương, thậm chí phải nói là yêu chiều quá độ nên mới khiến cô tưởng rằng Tô Tử An chỉ thuộc về một mình cô.

Hơn nữa, Tô Tử An lại luôn che chở cô rất dịu dàng, để mặc cô tùy ý khóc lóc om sòm, anh luôn nhẫn nại như thế.

Nhưng mà... Dương Xuyên Xuyên chưa từng nghĩ đến việc mọi thứ đều sẽ thay đổi.

Chẳng qua chỉ là một giấc mộng ảo tưởng của cô mà thôi.

Cõi lòng cô tràn đầy một thứ mà cô cho rằng đó là tình yêu. Đi theo Tô Tử An, trông qua thì dường như không có việc gì cả.

Thật ra, lúc cô dốc hết toàn lực để yêu, Tô Tử An đã bỏ qua cô.

Không biết vì duyên cớ gì.

Anh chỉ nói một câu hờ hững --

Tình yêu không phải là cưỡng cầu. Anh không thích em, lại càng chẳng thể yêu.

Sau đó, anh đã đi rồi...

Hoặc là từ trước tới giờ, anh ngại quyền thế và tiền tài của ba mẹ cô nên mới miễn cưỡng làm bạn...

Đúng hơn, cô cũng chỉ là đối tượng mà Tô Tử An muốn báo đáp, thời gian càng lâu, anh càng cảm thấy gánh nặng ấy không thể chuyển dời!

Mặc kệ, suy cho cùng là thích thật hay thích giả...!

Dù sao thì con người vẫn luôn ích kỷ như vậy...

Vì bản thân, mỗi một cá nhân đều phải tàn nhẫn một lần!

Lúc ấy, Dương Xuyên Xuyên mới mười chín tuổi.

Cuộc đời cũng bắt đầu không còn hoàn mỹ như những gì cô nhìn thấy ở bề ngoài...

Tiểu thư ngàn vàng nũng nịu, muốn gió được gió muốn mưa được mưa, nhưng lại không có được tình yêu đích thực của riêng mình!

Từ đó về sau, cô học được cách nguội trơ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (12)

Cõi lòng... dường như ngày càng nặng trĩu.

Bị vứt bỏ... đã trở thành vận mệnh suốt cả một đời của nàng.

Thời niên thiếu từng yêu say đắm, mọi thứ chợt hóa thành nỗi khổ chìm sâu tận đáy lòng.

Tổn thương trần trụi, máu chảy không ngừng.

Chỉ có một mình Dương Xuyên Xuyên biết. Trong đêm khuya. Những lúc cô đọc. Khi nhìn người khác tình nồng ý mật.

Cô mới hiểu mình cô đơn đến nhường nào.

Vết sẹo vốn đã bị chôn vùi kia chợt đẩy lên cơn đau.

Dương Xuyên Xuyên nhắm mắt lại...

[Đến phần ở cổ đại]

Nàng không rõ rốt cuộc là nước mắt hay nước sông đã thấm ướt khuôn mặt mình.

Cảm thấy cõi lòng mệnh mang vô tận.

Đột nhiên, nàng có cảm giác tay mình bị túm lấy và kéo vào bờ.

Dương Xuyên Xuyên chợt mở mắt.

Người túm lấy nàng không phải ai khác ngoài Tô Cẩm Lí.

Nhưng bên cạnh hắn còn có hai người đang đứng.

"Hoàng đệ, sao đệ có thể làm như thế? Đây một nữ tử xuống nước?"

Người đang nói chuyện là một nam tử mặc y phục màu tím, ánh mắt mang theo mấy phần chỉ trích.

Theo sau y là nữ tử cầm hoa đăng, nàng ta mở miệng, phụ họa:

"Phải đó Cẩm Lí, huynh tùy hứng quá rồi."

Nói xong, nàng ta đưa hoa đăng cho nam tử ở bên cạnh mình rồi đi tới trước mặt Dương Xuyên Xuyên.

Về mặt rất dịu dàng, giọng nói dịu dàng rất êm tai:

"Người đừng giận, tính tình Cẩm Lí không được tốt, mong người có thể tha thứ cho huynh ấy."

"Ừm..."

Dương Xuyên Xuyên nhìn thoáng qua Tô Sơ Tâm. Nàng vừa lạnh vừa run, đáp lại mà chẳng hề để ý.

Nhưng Tô Cẩm Lí ở bên cạnh lại liếc mắt lạnh lùng nhìn nàng.

"Nói như vậy, người thật sự tha thứ cho Cẩm Lí?"

Tô Sơ Tâm vui mừng nở nụ cười, trên mặt hiện lên nét cười tuyệt mỹ.

Dương Xuyên Xuyên nhìn mà chẳng biết nơi đây là chốn nào, nàng đáp: "Ta phải về nhà, tỷ nữ của ta ở đâu?"

"Cảm phiền Tô vương gia gọi người giúp ta, sau đó thì ta và ngài... cắt đứt quan hệ!"

Tô Sơ Tâm nghe vậy, lập tức thúc giục kẻ đang thờ ơ: "Cẩm Lí, đi thôi..."

Giọng nói mềm mại của nữ tử tựa như kim châm, đâm nhẹ vào đáy lòng của Tô Cẩm Lí.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (13)

Cực kỳ đau đớn.

Hắn xoay người một cách cứng nhắc, định cất bước rời đi.

Nhưng trong nháy mắt, Dương Xuyên Xuyên đột ngột đứng dậy. Trong lúc Tô Cẩm Lí không có phòng bị, nàng dùng hết khí lực toàn thân đẩy hắn một phen.

Bờ sông cực kỳ dễ trượt.

Tô Cẩm Lí bất ngờ, bị rơi xuống sông với tư thế chẳng phòng bị.

Trong nháy mắt, y phục trắng toát bị nước đục ngầu nhuộm màu.

Một khắc này, sắc mặt hấn cực kỳ khó coi, khó coi muốn chết.

Ghê tởm, giận dữ. Cõi lòng hấn hỗn loạn thành một nù.

Dương Xuyên Xuyên nhìn kẻ đang hờn dỗi, tâm tình nàng cực kỳ tốt.

Nàng vỗ tay, sau đó vịn xoắn (vắt nước) y phục qua loa, lườm Tô Cẩm Lí một cái, khoe mắt khiêu khích.

Nói với vẻ vui sướng khi người gặp họa: "Tô vương gia, từ nay về sau, nợ giữa ta và ngài đã hoàn toàn thanh toán xong hết rồi nhá!"

"Ngoài ra thì hện gặp lại hai người nhé, hy vọng các người có thể giúp đỡ Tô vương gia một chút!"

"Sau này còn gặp lại - - - không đúng, phải nói là không hện gặp lại!"

Dương Xuyên Xuyên đưa lưng về phía ba người, vẫy vẫy tay, sau đó bước đi tiêu sái rồi biến mất.

Tô Cảnh Lương nhìn bóng lưng nàng, kinh ngạc đến mức ngây ngốc.

Trên thế gian này chưa từng có một nữ tử nào dám đối xử với Tô Cẩm Lí như thế.

Đúng là nhỏ lông trên đầu cọp mà!

Tô Cảnh Lương nhìn bóng lưng của Dương Xuyên Xuyên.

Ánh mắt y dần lộ ra cái nhìn thú vị.

Phải, chính là hứng thú.

Đáy lòng y tràn đầy sự tò mò về nữ tử này!

Một nữ tử không giống người thường, một nữ tử khuynh thành tuyệt sắc. Từ trước tới nay, chưa có ai khiến y thường thức như vậy.

"Cảnh Lương, chàng giúp Cẩm Lí đi, kéo huynh ấy lên..."

"Bờ sông rất trơn, Cẩm Lí lên mấy lần nhưng chỉ còn một chút cũng không lên được!"

Tô Sơ Tâm nhìn vẻ mặt giống hệt mây đen trùng trùng của Tô Cẩm Lí.

Nàng ta chột hô lớn với Tô Cảnh Lương còn đang thờ ơ.

Tiếng gọi đã dứt, nhưng một hồi lâu sau mà Tô Cảnh Lương chẳng đáp lại.

Lúc này, Tô Sơ Tâm mới hơi quay đầu nhìn về phía y.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Phụ Trách Với Ta Cả Đời (14)

Nam tử mặc y phục màu tím, phong thái tràn đầy vẻ anh tuấn, đứng lặng người dưới trăng, mắt nhìn về một hướng, vẻ mặt có phần ngơ ngác.

Nữ tử vốn nhạy cảm.

Tô Sơ Tâm còn nhớ rất rõ, hướng đằng kia... là hướng mà nữ tử ấy đã rời đi.

Mà ánh mắt của Tô Cảnh Lương lại đúng lúc này sinh mấy phần hứng thú. Y nhìn chăm chăm bên ấy, khóe miệng ẩn hiện nét cười như có như không.

Trong một khắc, Tô Sơ Tâm chợt cảm thấy trái tim mình bị vụn xoắn thật chặt.

Đau đớn khó chịu, mấy phần chua xót, không thể kiềm chế.

Đêm nay, thời gian tựa như ngừng lại.

Ba người yên tĩnh, không một tiếng động.

Trong đầu Tô Cẩm Lí tràn đầy sự phẫn nộ, hấn sắp không nhẫn nại được nữa rồi.

May mà nữ nhân kia nhanh chân chạy trốn, nếu nàng chậm một chút, hấn dám chắc mình sẽ vụn gãy cần cổ của nàng ngay tại chỗ!

"Cảnh Lương... Cảnh Lương..."

Tô Sơ Tâm gọi lớn mấy tiếng.

Biểu hiện của nàng ta vẫn hồn nhiên ngây thơ như lúc trước, nàng ta nhảy chân sáo đến trước mặt Tô Cảnh Lương.

Nắm lấy tay áo của y, dùng sức lay lay, sau đó mới cất lời ngượng ngùng:

"Cảnh Lương... Chẳng đang suy nghĩ gì vậy? Mau qua giúp Tô Cẩm Lí đi mà!"

Tô Cảnh Lương đột nhiên hoàn hồn, ấn đường hơi cau lại, tạo thành một nếp nhăn đẹp mắt.

Nhưng y cũng nhanh chóng lấy lại vẻ lạnh nhạt như thường ngày.

Tô Sơ Tâm nhìn thấy vẻ không kiên nhẫn của Tô Cảnh Lương koe lên rất rõ ràng, đáy lòng nàng ta bỗng hồi hộp, cảm thấy hơi nặng nề.

Ý nghĩ ấy... tựa như trong nháy mắt mà đã trở thành sự thật.

Tô Cảnh Lương nhìn Tô Cẩm Lí ngâm mình trong nước rồi nở nụ cười vui sướng khi người gặp họa!

Sau đó, y mới sải bước tiêu sái đến trước mặt đối phương, đưa tay ra. Tô Cẩm Lí dựa vào đó để phi thân lên bờ.

"Đó là tiểu thư nhà ai mà lại lớn mật như vậy nhỉ? Dám đối phó cả Tô vương gia?" Tô Cảnh Lương chê cười, giống như không hề để ý.

"Ai mà biết nha đầu điên ấy của nhà nào đâu! Gặp phải nàng ta đúng là xui xẻo tám đời!"

Tô Cẩm Lí vẫn rất tức giận. Hấn sải bước, xoay mình lên ngựa, cất giọng lạnh như băng: "Về phủ thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Bất Chợt Hôn Nhau (1)

"Hả?"

Tô Cảnh Lương lên tiếng không nhanh không chậm, một ý tưởng hiện lên trong mắt, y nói bằng giọng điệu bình tĩnh:

"Phái người điều tra một chút đi, dù sao thì Tô vương gia đẩy nàng ấy xuống nước trước, hơn nữa Sơ Tâm còn lấy hoa đăng của nàng ấy. Chúng ta sai trước, vẫn nên bồi thường một lễ cho thỏa đáng, tránh để dân chúng nói chúng ta là hoàng gia dựa thế khinh người!"

"Tùy ý!" Tô Cẩm Lí thốt ra một câu hồ hững.

Hấn và Tô Cảnh Lương có tình huynh đệ. Từ nhỏ đến lớn, tuy rằng ở chung rất nhạt nhẽo, vô vị...

... nhưng máu mủ tình thâm, giữa bọn họ không hề xảy ra tình huống "vì quyền thế mà trở mặt".

Hơn nữa, đối với bào huynh đồng phụ đệ mẫu* này, hấn hoàn toàn kính trọng.

*Anh ruột cùng mẹ khác cha

Nói xong, Tô Cẩm Lí lập tức cưỡi ngựa, nhanh chóng rời khỏi.

Tô Cảnh Lương cũng lên ngựa, kéo Tô Sơ Tâm lên, ôm vào lòng mình, đuổi theo hướng mà Tô Cẩm Lí vừa đi.

"Cảnh Lương... Hôn sự của chúng ta, phụ vương và mẫu phi có nói sẽ được định vào ngày mấy không?"

Cõi lòng nàng ta rồi nui, nàng ta đang sợ hãi..

Sợ hãi nữ tử kia, Tô Sơ Tâm bỗng thấy loáng thoáng một dự cảm nào đó, sợ rằng nữ tử kia sẽ cướp mất Tô Cảnh Lương của nàng ta.

"Sao vậy? Sơ Tâm chờ không kịp nữa à?" Tô Cảnh Lương trêu chọc, nhưng trong đầu y lại hiện lên hình ảnh bướng bỉnh lì lợm của nữ tử đã sửa trị Tô Cẩm Lí, y cũng không thể trả lời Sơ Tâm một cách sáng khoái như trước, trả lời rằng "không phải Sơ Tâm thì không cưới".

Tô Cảnh Lương nhận ra ý nghĩ của mình mà phát hoảng, y chợt nở nụ cười mất tự nhiên, ôm chặt Tô Sơ Tâm vào lòng, sau đó nói vào tai nàng ta rất nhẹ nhàng: "Sơ Tâm, ta sẽ về thương lượng với phụ vương! Sơ Tâm của ta trưởng thành rồi, gấp đến độ muốn gả cho người!"

Tô Sơ Tâm đỏ mặt.

Nàng ta yên lặng, rúc người vào trước ngực Tô Cảnh Lương.

Nhưng tim lại đập cực kỳ nhanh.

Kèm theo mấy phần hoảng sợ xen lẫn bất an.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Ngày thứ hai, sau giữa trưa.

Dương Xuyên Xuyên vừa mới ngủ dậy.

Nàng ngồi trước gương đồng, nhìn Tiểu Bích trang điểm cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Bất Chợt Hôn Nhau (2)

Ngoài cửa, có người chợt bấm báo: "Tiểu thư, đây là thiệp mời mà lão gia và phu nhân đưa tới, nói là Thái tử gia đưa qua, mời tiểu thư qua đó, người của phủ Thái tử đang chờ ở bên ngoài phòng!"

Tiểu Bích nhận thiệp mời rồi đưa cho Dương Xuyên Xuyên.

Dương Xuyên Xuyên xem một lần vội về hồ hững, ánh mắt nàng trở nên trầm tư, sau đó không nhìn được mà nở nụ cười thâm.

Thì ra hôm qua, nam tử kia chính là đương kim Thái tử, bào huynh của Tô vương gia.

Chẳng qua nếu so sánh hai người họ, Thái tử gia có vẻ trầm ổn, âm áp hơn một chút, không giống Tô vương gia lạnh lùng như băng, xa cách như vậy.

Dương Xuyên Xuyên đặt thiệp mời trong tay xuống, dặn dò Tiểu Bích:

"Thôi, Thái tử gia cũng ra mặt rồi, nếu ta lại không đi thì chẳng khác nào hạ thấp thể diện của hoàng gia đến cực hạn."

"Thái tử gia làm vậy, hẳn là đã cho ta một nấc thang để leo xuống."

"Tiểu Bích, nói với người của phủ Thái tử rằng lát nữa, ta sẽ đến chỗ hẹn đúng giờ!"

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Mỹ nhân như ngọc, ca múa thâu đêm suốt sáng. Mấy nhành hoa leo mềm mại thanh thoát, bình vàng mà rượu chẳng còn.

Hơi thở ướt át, kiều diễm hoang phí, lẳng lẳng lan ra trong không khí.

Biết bao dục vọng thúc giục người ta, trong cơn mơ màng tựa như được uống loại rượu nguyên chất.

"Đương tiểu thư, về việc của hoàng đệ bồn vương, đúng là chúng ta đã đắc tội, mong rằng Đương tiểu thư có thể bỏ qua."

Ánh mắt Tô Cảnh Lương rất ấm áp, y nhìn qua Tô Cẩm Lí rồi lại nhìn Dương Xuyên Xuyên.

Khóe miệng y nhoèn thành nét cười, vóc người cao lớn, ôm lấy Tô Sơ Tâm.

Dương Xuyên Xuyên nghe y nói vậy thì ngẩng đầu, nhìn thoáng qua y rồi nở nụ cười.

Nàng cũng không có vẻ gì là sợ hãi, chỉ chun mũi lại rồi vẫy vẫy tay.

"Nào dám chứ! Cũng tại ta không hiểu chuyện, đắc tội Tô vương gia, hy vọng Tô vương gia bỏ qua cho!"

Tô Cẩm Lí nghe nàng nói vậy thì chợt nhớ tới chuyện ngày hôm qua, sắc mặt hần lập tức trở nên giận dữ, nét cười lạnh bên môi ngày càng sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Hôn Đột Xuất (4)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Hắn cảm thấy cực kỳ buồn bực!

Nhất là nhìn qua vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa của Dương Xuyên Xuyên, đã vậy nàng còn lên mặt, sự tức giận trong người hần lập tức tụ lại.

Nhưng vì ngại thể diện của Tô Cảnh Lương, hần vẫn chưa thốt lên câu nào.

Tô Cảnh Lương thấy tình hình như vậy thì cười rất tươi, nâng ly với Dương Xuyên Xuyên và nói: "Một khi đã như thế, bồn vương phải tạ ơn Đương tiểu thư rồi!"

Dương Xuyên Xuyên gật đầu, uống một hơi cạn sạch, trông rất hào phóng.

Kế tiếp, nàng chất lưỡi tán dương: "Hương vị thơm ngọt trong trẻo, đậm đà triền miên, quả là rượu ngon, rượu ngon..."

Sau khi nói xong, nàng tự rót đầy rượu cho mình.

Dương Xuyên Xuyên uống từng ly từng ly một, dần dần cảm thấy cả người mình bắt đầu ngẩn ngơ.

Suốt bữa cơm, chỉ có nàng và Tô Cảnh Lương, kẻ xướng người họa, người nói một câu ta tiếp một lời.

Dường như không hề để mắt đến Tô Cẩm Lí và Tô Sơ Tâm.

Về mặt Tô Cẩm Lí dần dần lạnh băng, hần không rõ trong lòng mình đang phiền chán cái gì!

Nhưng mà khi nhìn thấy sự thân thiết giữa Dương Xuyên Xuyên và Tô Cảnh Lương, hần lại cảm thấy tức giận, chẳng rõ lý do!

"Hoàng huynh, thật sự là cực kỳ nhàm chán. Nếu như không có chuyện gì khác, bồn vương xin phép lui trước!"

Tô Cẩm Lí đứng dậy, ánh mắt hơi có phần không kiên nhẫn, hần muốn ra ngoài ngay.

Nhưng mà Dương Xuyên Xuyên đột ngột đứng dậy, đập bàn rầm rầm: "Nhàm chán gì hả?!"

Mọi người bị hành động của nàng làm hốt hoảng.

Dương Xuyên Xuyên đứng thẳng dậy, dạo quanh bàn một vòng rồi than với thờ.

"Sao chỉ có uống rượu vậy? Không có nhạc để nghe à? Chẳng phải người cổ đại rất biết hưởng thụ sao?"

Nói xong, nàng cầm lấy ly rượu rồi uống ực một hớp thật mạnh.

Tô Cẩm Lí, Tô Cảnh Lương, Tô Sơ Tâm, ba người hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ đương nhiên không biết, Đại tiểu thư cao quý thanh nhã của Dương gia kia, trời sinh uống rượu sẽ say, mà đã say thì lên cơn đùa giỡn!

Không đợi ba người nọ mở miệng nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đột nhiên rung đùi đắc ý, cất tiếng hát “hoàng đoạn tử”^{*} hồi học đại học ở thời hiện đại - -

^{*} “Hoàng đoạn tử” là sự kết hợp giữa ngôn ngữ trí tuệ và tình dục được dân gian hóa, còn được gọi là “Truyện ngắn vị mặn”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hôn Đột Xuất (5)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Ba người kia vừa nghe khúc hát đã sững sờ.

Ánh mắt Tô Cẩm Lí tràn đầy sự khinh thường.

Khóe miệng Tô Cảnh Lương trở nên gật gật, nhưng y càng cảm thấy nữ tử này thú vị hơn hẳn.

Chỉ có Tô Sơ Tâm là đỏ mặt. Nàng ta cúi đầu, ánh mắt dán chặt vào người Tô Cảnh Lương, không nói một lời.

Tô Cảnh Lương nhìn thấy gương mặt nàng ta đã đỏ bừng, y cố nheo con mắt nhìn khóe miệng, nói với Dương Xuyên Xuyên.

"Dương tiểu thư đừng hát nữa."

Dương Xuyên Xuyên “ừ” một tiếng, sau đó nhìn sang chỗ phát ra tiếng nói, nhìn thấy một khuôn mặt trắng nõn như ngọc, vừa hiền hòa vừa anh tuấn.

Nàng dùng sức nuốt nước miếng, cảm thấy nam nhân ở trước mặt thật là mê người.

Nàng lắc lư thân mình đứng dậy, bước về phía Tô Cảnh Lương.

Càng bước càng gần.

Về mặt của Dương Xuyên Xuyên... hình như chẳng hề nhìn qua Tô Sơ Tâm một lần nào.

Kể đó, nàng ngẩng đầu, nuốt nước miếng, về mặt có vài phần khát vọng.

Dương Xuyên Xuyên nói nhỏ: “Ta muốn hôn người.”

Một câu vừa thốt lên, sắc mặt Tô Sơ Tâm đột ngột tái nhợt.

Thế nhưng, Tô Cảnh Lương lại không hề phản ứng lại.

Y không đẩy Dương Xuyên Xuyên ra, cũng không có ý đón nhận nàng.

Chỉ thấy gương mặt Dương Xuyên Xuyên dần dần đến gần cánh môi đang nở nụ cười của Tô Cảnh Lương.

Ngón tay Tô Sơ Tâm nắm lại thật chặt. Nàng ta vươn ra, muốn đẩy Dương Xuyên Xuyên ra.

Bất thành linh, một bóng đen chen vào giữa hai người.

Cả người Dương Xuyên Xuyên không kịp phản kháng đã bị kéo vào trong vòng tay đầy đặn ấm áp.

Một thân thể mềm mại chọt sa vào lòng mình khiến cho Tô Cẩm Lí có chút sững sờ.

Hắn chỉ là không đành lòng nhìn thấy cặp mắt ai oán của Tô Sơ Tâm.

Cho nên mới không để cho nữ tử này quấy phá.

Thế nhưng, nữ tử này bị hấn dùng sức kéo nhào vào lòng, điều đó khiến cho bản thân hấn bị chấn động rất sâu, cả người hấn có cảm giác rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Hôn Đột Xuất (6)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Há to mồm, lại không biết nên nói cái gì.

Dương Xuyên Xuyên hơi ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt của người trước mắt mình, người này khác với người vừa rồi.

Nàng cố hết sức để nghĩ xem nam nhân này là ai...

Nhưng nàng đang say, hơi đầu mà nhớ nổi?

Dương Xuyên Xuyên nuốt nước miếng, ánh mắt nàng vừa mê ly vừa lóe sáng.

"Gia đúng là có điểm phúc, người kia vừa mới đi, bây giờ lại có một người anh tuấn tới nữa!" (bà tự xưng -.-)

Nói xong, Dương Xuyên Xuyên dùng sức kiễng chân lên, vươn tay, dáng vẻ cực kỳ ngả ngón. Nàng sờ cằm Tô Cẩm Lí, miệng cứ "chặc chặc" khen ngợi.

"Nhìn khuôn mặt này này, muốn lạnh băng bao nhiêu có bấy nhiêu, chẳng biết nếu hôn một chút, có phải vẫn lạnh băng như vậy hay không..."

Thế nhưng, lời của nàng còn chưa dứt...

Cánh môi nàng đã bị hấn hung hăng chặn lấy.

Giống như nụ hôn trừng phạt, hấn lại ngoạm lấy môi nàng thêm một lần nữa. Đầu của Tô Cẩm Lí muốn nổ tung rồi!

Cánh môi của nữ tử này ngọt và mềm mại hơn trong tưởng tượng của hấn nhiều lắm.

Khiến hấn muốn ngừng mà không được!

Thế nhưng, đáy lòng hấn cũng dần trở lại về bình ổn.

Chẳng rõ đến cùng là hấn ngăn cản nàng hôn Tô Cảnh Lương để Tô Sơ Tâm không phải khổ sở, thử phào nhẹ nhõm...

... Hay là khi thấy nàng sắp hôn Tô Cảnh Lương, sự buồn bực trong lòng hấn lại tan đi một cách không rõ nữa?

Tóm lại, Tô Cẩm Lí biết cõi lòng mình đã trở lại về yên tĩnh.

Dần dần, hấn càng lúc càng không thể khống chế nụ hôn say đắm này.

Hàng mi dài chớp chớp, hấn nhìn thấy nữ tử trong lòng nhắm mắt lại, dáng vẻ ngây ngốc như từ trên trời rơi xuống.

Bất chợt, đáy lòng hấn cười thầm một hồi.

Hấn lè lưỡi, cạy mở cánh môi của nàng.

Hôn sâu vào thật nhanh.

Dùng hết khả năng để hút lấy khuôn miệng tươi ngọt của nàng.

Thân hình nàng hơi run run.

Hai người ôm nhau, cảnh tượng hôn môi yên tĩnh mà đẹp tuyệt.

Trong mắt Tô Cảnh Lương, cảnh tượng ấy tựa như một luồng sáng chói lòa, đâm vào mắt y thật đau đớn!

Ngay cả cõi lòng y cũng cảm thấy không thoải mái.

Rốt cuộc y bị sao vậy?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Hôn Đột Xuất (7)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Một nữ nhân, chẳng qua mới gặp hai lần, vì sao tim của y lại đập mạnh như thế?

Tô Sơ Tâm bị nộ hôn đột xuất kia dọa sợ, ngay sau đó, nàng ta cảm giác được thân mình của Tô Cảnh Lương cứng đờ, quay đầu lại thật mạnh, trông thấy vẻ mặt mất hồn của y.

Lần thứ hai...

Gặp nữ tử kia hai lần, trước mặt nàng ta (Sơ Tâm), Tô Cảnh Lương đã mất hồn hai lần rồi!

Cõi lòng của nàng ta bỗng dung trở nên khó chịu.

Nàng ta không tài nào chấp nhận được việc ngay trước mặt mình, nơi đáy mắt nam tử mà nàng ta thích lại hiện lên bóng hình của nữ tử khác.

Ánh mắt Tô Sơ Tâm trở nên rất sâu, phản chiếu tia sáng không rõ ràng.

Sau đó, nàng ta lại nhìn qua hai người đang hôn nhau kia.

Bất thành linh, dường như nghĩ đến cái gì đó, nàng ta âm thầm nở nụ cười sâu xa.

Hồi lâu sau, Tô Cẩm Lí mới buông Dương Xuyên Xuyên ra, về lưu luyến chẳng rời.

Dương Xuyên Xuyên thờ hồng hộc, thần trí dần dần quay trở lại.

Nàng, nàng, nàng lại hôn môi một nam nhân như vậy!

Ngẩng đầu, trông thấy vẻ mặt lạnh nhạt của Tô Cẩm Lí!

Đáy lòng không khỏi tức giận!

Thế nhưng, khi nàng vừa muốn mở miệng bùng cháy thì lại trông thấy hàng mi dài rực sáng, đôi mắt ánh lên cái nhìn mê người của nam tử. Trong thoáng chốc, Dương Xuyên Xuyên không biết nên nói gì cả.

Nàng nắm chặt mấy ngón tay, nhú mày, dùng sức lau sạch môi, liếc Tô Cẩm Lí một cái, thốt ra một câu giống như đang phát tiết cơn giận: “Bản quá!”

Tô Cẩm Lí nhú mày nheo mắt, ánh mắt đặc biệt lạnh như băng đủ dọa người, giọng nói trầm thấp áp bức tàn khốc: “Ngươi nói cái gì? Ngươi lặp lại lần nữa!”

Nàng dám nói hấn bản!

Vô liêm sỉ!

Hấn hôn nàng, không hề ghét bỏ nàng, trái lại nàng dám ghét bỏ hấn trước!

Trong khoảnh khắc đó, lửa giận của Tô Cẩm Lí lại bùng lên.

Thế nhưng đồng thời, hấn cũng phát hiện một chuyện khiến hấn ngày càng hồng mắt!

Mỗi một lần đụng tới nữ nhân này, hấn đều giận đến mức nổi trận lôi đình!

Từ trước đến nay, hấn đối xử với mọi người lạnh lùng xa cách, tàn khốc khắc nghiệt, vậy mà tại sao đứng trước nữ nhân này, hấn cứ nổi giận lặp đi lặp lại nhiều lần như vậy?

Chương 53. Hôn đột xuất (8)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

Tô Cẩm Lí không đa tình, thậm chí có thể nói là khá chung tình!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm, không có một nữ nhân nào bước được vào lòng hắn!

Hắn cũng không lạm tình (lạm: vượt mức), nhưng không có nghĩa hắn không có nữ nhân. Ở bên cạnh hắn, nữ nhân phải trải qua sự chọn lựa trăm cay nghìn đắng, hơn nữa tuyệt đối phải sạch sẽ, chưa từng bị nam nhân đụng chạm vào, bởi vì hắn thích sạch sẽ. Nếu nữ nhân đó từng chạm vào nam nhân khác, chắc chắn hắn sẽ không thêm!

Thậm chí còn chẳng muốn ngó tới một lần!

Cho nên, chỉ cần là nữ nhân dơ bẩn, hắn đều vứt bỏ. Vì thế, nữ nhân của hắn bị đổi đi đổi lại, không ai có thể ở bên cạnh hắn lâu lâu dài dài.

Hắn không thêm đề ý, càng không muốn lưu ý!

Ngoại trừ Tô Sơ Tâm!

Nhưng nàng ta không phải nữ nhân của hắn!

Vậy mà bây giờ, tất cả đều rối loạn!

Dương Xuyên Xuyên, nữ nhân này dám làm hắn chủ động hôn mình!

Hơn nữa, thậm chí.....

Hắn lại có một chút cảm giác ấy, mê luyến nụ hôn của nàng, mê luyến hơi thở của nàng..

Thậm chí còn muốn cả thân thể nàng!

Bản thân hắn thích sạch sẽ, nhưng khi chạm vào nàng, dường như chuyện đấy (chuyện hắn thích sạch) tự động biến mất vậy!

Ánh mắt Tô Cẩm Lí hơi thay đổi. Không thể không thừa nhận, nếu nữ nhân này muốn dùng trăm phương nghìn kế để khiến hắn chú ý thì nàng thành công rồi.

Nàng cũng dường như hoài nghi dậy dục vọng tận đáy lòng của hắn, làm ý nghĩ tận đáy lòng hắn thức tỉnh, hắn muốn chiếm lấy nàng!

Tô Cẩm Lí bị ý nghĩ của mình làm hoảng hốt.

Hắn chưa kịp nói chuyện, Dương Xuyên Xuyên đã nói rất tự nhiên:

"Tô vương gia, ngài hôn ta, ta cũng hôn lại ngài. Chiến tranh giữa chúng ta kết thúc tại đây."

"Vẫn là câu nói đêm qua, ngài và ta kết thúc như thế!"

"Nói thật, ta tuyệt đối không muốn có một chút quan hệ nào với ngài!"

Dương Xuyên Xuyên vừa nói xong, nàng liền cảm giác được toàn thân Tô Cẩm Lí tỏa ra hơi thở lạnh như băng, nhưng nàng vẫn cố lấy lại sự can đảm cho chính mình, lớn tiếng nói: "Ngài coi như chưa từng gặp ta, ta cũng coi như không quen biết ngài!"

Chương 54. Ta không lạ gì ngài (1)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Ta là cô nương nhà người ta, ngài hôn ta, coi như ngài được hưởng chút ánh sáng, chuyện đó... Ta chịu chút uất ức đấy, huề nhau như vậy đi!"

Tô Cẩm Lí nhìn qua Dương Xuyên Xuyên, quả thực là vẻ mặt uất ức.

Giống như bị hắn hôn là chuyện gì dơ bẩn lắm vậy.

Tô Cẩm Lí có chút không phục!

Nữ nhân trong thiên hạ, có bao nhiêu người muốn trèo lên giường hắn, bao nhiêu người muốn tình một đêm với hắn chứ!

Vậy mà nàng dám không thêm ngó ngang tới hắn!

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng, nói: "Người đang ghét bỏ ta à?"

"Người cũng biết có bao nhiêu nữ nhân muốn trèo lên giường ta, làm nữ nhân của ta nhỉ?"

"Làm nữ nhân của ta, đó là giấc mộng mà bao nhiêu nữ nhân thiết tha cầu mong đấy."

"Mà bây giờ, ta có thể cho người một cơ hội, cho phép người đến gần ta!"

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, nam nhân này, có phải đầu óc hắn có vấn đề không vậy?

Do lời nói của nàng không rõ ràng hay năng lực lý giải của hắn có vấn đề nhỉ?

Ngay tức khắc, Dương Xuyên Xuyên xì một tiếng khinh miệt, kèm theo sự cười nhạo và nói:

"Ai thèm muốn ngài, ngài tìm ai vậy hả?!"

"Dù sao ta cũng không lạ gì việc trèo lên giường lớn của ngài!"

"Nam nhân chỉ có một hình dạng, tắt đèn rồi, chẳng phải xài ai cũng như nhau sao? Có cái gì khác à?"

"Xin lỗi nhé, ta cố tình không quan tâm đến việc xài một nam nhân như ngài đấy!"

Dương Xuyên Xuyên tròn mắt với Tô Cẩm Lí, nói rất hung tợn:

"Tô vương gia, ta không giống với những nữ nhân khác, không phải ngài cứ muốn là được!"

Nói xong, nàng không thèm ngoảnh lại nhìn ánh mắt kinh ngạc đủ sắc thái của ba người còn lại.

Nàng kiêu ngạo như một nữ vương, xoay người rời đi.

Buồn cười, dám muốn nàng làm nữ nhân của mình!

Gọi trừ thân phận Vương gia, gọi trừ cái thân xác đó, người còn cái gì?

Lấy gì mà muốn ta làm nữ nhân của người?

Tô Cẩm Lí, cái đồ mang tư tưởng nam nhân cổ đại như người, tốt nhất đừng nghĩ tới việc có ý đồ với ta. Bằng không, ta nhất định khiến người chịu không nổi!

Tô Cẩm Lí nhìn nàng rời đi, ánh mắt hơi nheo lại.

Hắn thề tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Lí nghĩ...

Nữ nhân, người chờ xem!

Nếu đã khơi dậy hứng thú của ta, người phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Người tưởng người là Tô Sơ Tâm à?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Ta Không Lạ Gì Ngài (1)

Edit: Nguyệt Hoa Dạ Tuyết

"Ta là cô nương nhà người ta, ngài hôn ta, coi như ngài được hưởng chút ánh sáng, chuyện đó... Ta chịu chút uất ức đấy, huề nhau như vậy đi!"

Tô Cẩm Lí nhìn qua Dương Xuyên Xuyên, quả thực là vẻ mặt uất ức.

Giống như bị hắn hôn là chuyện gì dơ bẩn lắm vậy.

Tô Cẩm Lí có chút không phục!

Nữ nhân trong thiên hạ, có bao nhiêu người muốn trèo lên giường hần, bao nhiêu người muốn tình một đêm với hần chứ!

Vậy mà nàng dám không thèm ngó ngang tới hần!

Tô Cẩm Lí hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngươi đang ghét bỏ ta à?”

“Ngươi cũng biết có bao nhiêu nữ nhân muốn trèo lên giường ta, làm nữ nhân của ta nhỉ!”

“Làm nữ nhân của ta, đó là giấc mộng mà bao nhiêu nữ nhân thiết tha cầu mong đấy.”

“Mà bây giờ, ta có thể cho ngươi một cơ hội, cho phép ngươi đến gần ta!”

Dương Xuyên Xuyên mở to hai mắt nhìn, nam nhân này, có phải đầu óc hần có vấn đề không vậy?

Do lời nói của nàng không rõ ràng hay năng lực lý giải của hần có vấn đề nhỉ?

Ngay tức khắc, Dương Xuyên Xuyên xi một tiếng khinh miệt, kèm theo sự cười nhạo và nói:

“Ai thèm muốn ngài, ngài tìm ai vậy hả?!”

“Dù sao ta cũng không lạ gì việc trèo lên giường lớn của ngài!”

“Nam nhân chỉ có một hình dạng, tắt đèn rồi, chẳng phải xài ai cũng như nhau sao? Có cái gì khác à?”

“Xin lỗi nhé, ta có tình không quan tâm đến việc xài một nam nhân như ngài đấy!”

Dương Xuyên Xuyên trợn mắt với Tô Cẩm Lí, nói rất hung tợn:

“Tô vương gia, ta không giống với những nữ nhân khác, không phải ngài cứ muốn là được!”

Nói xong, nàng không thèm ngoảnh lại nhìn ánh mắt kinh ngạc đủ sắc thái của ba người còn lại.

Nàng kiêu ngạo như một nữ vương, xoay người rời đi.

Buồn cười, dám muốn nàng làm nữ nhân của mình!

Ngoại trừ thân phận Vương gia, ngoại trừ cái thân xác đó, ngươi còn cái gì?

Lấy gì mà muốn ta làm nữ nhân của ngươi?

Tô Cẩm Lí, cái đồ mang tư tưởng nam nhân cổ đại như ngươi, tốt nhất đừng nghĩ tới việc có ý đồ với ta. Bằng không, ta nhất định khiến ngươi chịu không nổi!

Tô Cẩm Lí nhìn nàng rời đi, ánh mắt hơi nheo lại.

Hần thề tận đáy lòng, nhất định phải hoàn toàn chinh phục nữ nhân này!

Nét cười lạnh thoáng hiện lên bên khóe miệng, Tô Cẩm Lí nghĩ...

Nữ nhân, ngươi chờ xem!

Nếu đã khơi dậy hứng thú của ta, ngươi phải có trách nhiệm dập tắt nó!

Ngươi tưởng ngươi là Tô Sơ Tâm à?

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia, Ngài Dám Lấy Ta Sao?* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.